

15. HÍRLEVÉL

Rotary Club Szolnok

Alapítva: 1932. október 23. Újraalapítva: 1999. május 23.

2017. június

2016/2017. Rotary év

A 2017. május 21-i Charter ünnepség résztvevői

Balról jobbra felső sor: Rakos Miklós, Bóka Tamás, Dr. Szakács Attila, Jánosi Zsolt, Kálmán Tamás, Csószity Zoltán, Dr. Nagy Tibor, Molnár Imre, Boda György, Sinali Sándor. Alsó sor: Antal Attila, Dr. Mrena István, Turóczy István, Kiss László, Bartalos Zoltán, Sticz Ferenc, Dr. Szalóki István, Dr. Kürti László, Dobozi Róbert.

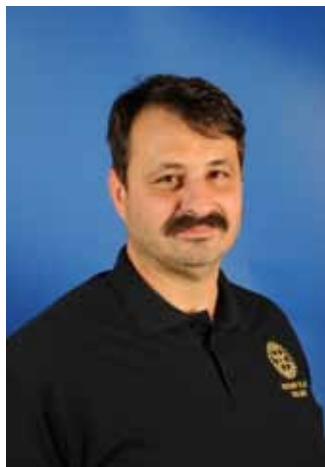
TARTALOMJEGYZÉK

Elnöki beszámoló:	2
Ifjúsági csereprogram:	3
Új tagjaink bemutatkozása:	12
Halberstadti krónika:	14
Gulyásfesztivál:	16
Előadónk voltak:	20
Adventi vacsora:	22

Rotary-bál:	24
Bicogó Maraton:	28
Kormányzói látogatás:	30
Charter ünnepség:	32
Farsang:	34
Adventi borkínálás:	36

ELNÖKI BESZÁMOLÓ A ROTARY CLUB SZOLNOK 2016-2017. ÉVÉRŐL

Bartalos Zoltán

Kedves Barátaim!

Eltelt egy év és a szokásainkból adódóan tovább kell adnom az „Elnöki láncot”. Gyorsan eltelt ez a 12 hónap, mintha most írtam volna az elnöki köszöntőt és most pedig már összegzem az elmúlt évet!

Első közös programunk a Kürti Laci barátunk által szervezett, már hagyományosnak mondható kenutúra volt a Holt-Tiszán.

A sport szervezése mellett nem feledkezhetünk meg a gasztronómiáról sem, amiért Sticz Feri barátunknak és segítőinek jár köszönet!

Ezután a mécsesúsztatással csatlakoztunk a Szolnok Város programjához, mint ahogy tettük az elmúlt években is. A programot Horváth Laci barátunk ékesszóló beszéde és a tehetséges szolnoki diákok zenei műsora színesítette.

Szeptemberben hagyományosan „elbicogtunk” Tiszasülyre Horváth Gyula irányításával, de előtte egy igazi csapatmunka keretében főztünk négyféle finomságot a Gulyásfesztiválon, ahol Pénzes Ilona kormányzó asszony is megtisztelt bennünket jelenlétével. Ősszel Szalóki István segítségével még kirándultunk egyet Parádsasváron, kihasználva a csodálatos időjárást.

A nyári és őszi hétfői napokat gyakran a báli támogatóink meglátogatásával töltöttük, így viszonzva a báli támogatásokat. Ezen időpontok alkalmával megkezdtük az éves jótekonysági Rotary-bálunk szervezését, amit 2016. november 5. meg is rendeztünk. Azt gondolom, hogy a szervezők ismét bizonyították az elkötelezettségüket, nagyon sikeres rendezvény volt. A bál bevételével a Gyermekvárosban élő nehéz sorsú fiatalok életét próbáltuk javítani. A bálon Szalai Ferenc polgármester úr és dr. Apáti Pál al-kormányzó is részt vett.

A bál után az egyik legnagyobb munkát és szervezést igénylő programunk következett, az adventi forraltbor kínálás. Közel 4 hétig tartottuk a frontot, gyűjtöttük az adományokat, ami a tavalyi évhez hasonlóan Liget úti Otthonba került. Köszönet minden résztvevőnek, akik szabad idejük rovására forralt bort árultak a főtéren. Azt gondolom a rendezvény sikeréhez az elmúlt évek „Rotarys” munkája nagyban hozzájárult, a klubot ismerik a város lakói, értik a tevékenységünk lényegét, és anyagilag is támogatnak bennünket.

A közös adventi/karácsonyi vacsora után a 2017. év első nagy programjaira készültünk, a Farsangi Bálra és a közös disznóvágásra.

A disznóvágás Tószegen volt, közös evés-ivás mellett fergeteges hangulatú házastársi vetélkedő szervezett Teszár és a Nagy család, a vetélkedő végén pedig a Sinali család állhatott a képzeletbeli dobogó legtetejére.

A farsang előtt az országban lévő összes rotarys cserediák Szolnokon volt közös nyelvi táborban, aminek a szervezésében részt vett Sinali Sándor ifjúsági felelős és segítője Kálmán Tamás. A farsangi bál Jánosi Zsolt szervezésében fejlethetetlen volt.

Tavasszal Egerszalókra kirándultunk, részt vettünk a Halberstadt-i barátaink 25 éves charter ünnepségén, a Tiszavirág fesztivál alatt fröccsöt kínáltunk, amiért cserébe adományt kaptunk jótekonysági célra.

Voltak nehéz perceim az egy év alatt. Különböző emberek céljait, érdekeit összehangolni nem egyszerű feladat, de a barátságunk erejével ez legtöbbször sikerült. Amire talán a legbüszkébb vagyok, hogy a tagságunk 2 fővel bővült. Dobozi Robert és Molnár Imre barátunk csatlakozása hozzánk csak színesíti és erősíti klubunkat!

Végül jelen sorokkal szeretnék Nektek köszönetet mondani. Az elején azt gondoltam, hogy nehezebb dolgom lesz, de olyan sok segítséget kaptam Tőletek, hogy a „vége felé” már ment a munka, mint a karikacsapás! Külön köszönet az elnökségnek, aki mindig mellettem állt, de a tagok is folyamatosan segítettek és bátorítottak.

Remélem, hogy az elnökségi évem a tágabb és szűkebb környezetünkben is növelte klubunk és a Rotary eszméjének elismertségét, tevékenységünkkel pedig a Világelnök jelmondata szerint „szolgáltuk az emberiséget” (ROTARY SERVING HUMANITY).

Hajrá Magyarország, hajrá magyarok, hajrá Rotary!

KÖSZÖNÖM!

*Bartalos Zoltán
elnök (2016-2017)*

KAMIKAZE KIRÁNDULÁS!?

Mint egy Kurosawa-filmben

Ha előre tudtam volna, hogy 5 hónapig 5 fokos szobában alszom, minden nap hínárt eszem és napi 1 óra szabadidőm lesz, lehet, hogy kétszer is meggondolom, hogy Japánt válasszam csereévem színhelyéül. Paksi Barnabásnak hívnak, és én kaptam a megtisztelő feladatot, hogy a 2016-17-es évben Japánban képviseljem Magyarországot a Rotary cserediák programjának keretein belül.

2016. augusztus 23-án vágtam neki a nagy útnak. Miután járatok százait törölték 22-én a Tokió felé tartó tájfun miatt, már induláskor kétséges volt, hogy le tud-e egyáltalán szállni a repülőm. A districtem által meghatározott időpontra viszont néhány csepp eső nem változtathat, így terv szerint landoltam a Tokió Narita repülőtéren. A 300% körüli páratartalomban már-már azt hittem, hogy végül én is Dél-Amerikában kötöttem ki. Rögtön megcáfolta ezt azonban egy mosolygó, idős japán bácsi, kezében „Jó napot kívánok!!” felirattal. Közölte velem, hogy ő Nagano district diákcseré felelőse és meg kell, hogy várjuk, míg megérkeznek a többiek, mind a ketten.

Nem sokkal később üdvözölhettük őket, majd útnak indultunk Nagano felé, ki a betondzsungelből az idilli környezetbe. Kíváncsisággal telve, hatalmas lelkesedéssel és lázas izgalommal szálltam fel a buszra, ugyanakkor éreztem, hogy a nehéz bőröndökbe mégsem fért bele minden, ami kényelmes kis életem része volt. Otthon kellett hagynom a családom, barátaim és a jól megszokott hétköznapiak majd minden elemét, hogy aztán egy teljesen eltérő környezetben, csupa idegen ember között keressem meg ezen kirakó hiányzó darabjait és helyükre tegyem őket.

Nem kevés toleranciára volt ehhez szükségem, de szerencsére remek keretet adott 4 fogadó családom és counsellorom is, akik végig támogattak és segítettek megoldani a problémáim. Minden költözés után egy új szemszögből nyerhettem betekintést a japánok életébe. Elsőként egy nyugdíjas házaspár, majd kisgyermekesek lettek a fogadó szüleim. Őket követte a heti 7 nap 14 órát dolgozó férj és sürgő-forgó, háztartásbeli felesége, végül pedig a szokványos céges dolgozók. Fogadó testvéreim csak a második családomnál voltak, akikkel megpróbáltam a lehető legtöbb időt eltölteni. A fiatalabbik, Szatoru másodikos, bátyja, Hadzsime

pedig ötödikes volt. Együtt tanultam meg velük cifra karakterek százait és az igo nevű, területszerzésre épülő logikai játékot is. Ebben Szatoru egy danos mester és japán bajnok volt, ezért aztán minden este és még hétvégén is hatalmas buzgalommal tanulmányozta a komplikált stratégiákat és sokat játszottunk együtt. Nem meglepő módon év végéig egyetlen alkalommal sem sikerült legyőznöm, de amellet, hogy megismertem ezt a játékot, mindig tartalmasan töltöttük a szabadidőnket és nem mellesleg jól is szórakoztunk. Mikor én már holtfáradtan elmentem lefeküdni, ő még javában gyakorolt. Személyesen tapasztalhattam meg, hogy mekkora erőfeszítésre képes már 8 évesen az áhított siker elérése érdekében.

Nem kis meglepetésemre hamar kiderült az is, hogy sem a fogadó családjaim, sem iskolatársaim nem beszélnek angolul, így késlekedés nélkül neki kellett veselkednem a nyelvtanulásnak. Este 7-ig iskolában voltam, ezért szívacsként szívhattam magamba a tudást, és a tanítás utáni baseball edzéseken tüstént barátokat is szereztem. A legszorosabb kapcsolat mégis azokkal a cserediákokkal alakult ki, akikkel a rotarys orientációk és utazások alatt ismerkedhettünk meg. Bár a districtünkben mindössze hárman voltunk beérkezők, az év folyamán négy alkalom adódott, hogy ha csak pár napra is, de találkozzunk a környező districtek cseréivel. A világ legtávolabbi szegleteiből érkezett diákok mind hozták a saját mentalitásukat, színes egyéniségüket, ezzel új perspektívákat mutatva mindannyiunk számára. Nem telhetett el egyetlen nap sem nevetés nélkül, seperc alatt nagyszerű csapattá kovácsolódtunk. Nekik is bemutathattam hazámat és együtt jártuk végig a szigetszág legpompásabb helyeit, Kiotóban felpробáltuk a kimonót és nemsokára a Fujit készülünk meghódítani. Mindez idő alatt úgy érzem, rengeteget fejlődtek a társas készségeim és sokkal nyitottabbá váltam a világ felé.

Az iskolának mindennapjaim szerves részeként nagy szerep jutott. Itt kellett elsajátítanom a nyelvet, ami elengedhetetlen volt a kommunikációhoz. Először még sem elolvasni, sem megérteni nem tudtam a tanórai anyagokat, de fokozatosan világossá vált,

Cserediákok között

Hagyományos japán öltözékben

hogyan mikor miről is van szó. Az órákra való felkészülés terhe nélkül jobban tudtam élvezni az iskolapadban töltött –néha mérhetetlenül hosszúnak tűnő- időt, ezáltal el tudtam dönteni, hogy mi is érdekel engem valójában, és kikristályosodott bennem, hogy milyen irányba is szeretnék továbbtanulni, melyik az az út, amelyen el szeretnék indulni az életben.

A japán rendszer alapja emellett a társak és idősebbek iránti tisztelet és alázat, melyre nagy hangsúlyt fektetnek. Ennek részeként az iskolaépület teljes egészét nekünk kellett tisztán tartanunk, természetesen beleértve a vécét is. A mindenki számára kötelező takarításra az órák után további 15 perc jutott. Ez is segített abban, hogy jobban értékelni tudjam az engem körülvevő dolgokat és törekedjek a megóvásukra. Ez az egy év elegendőnek bizonyult számomra továbbá arra, hogy igazán belássak e távoli kultúra kulisszái mögé, megismerjem az itt élők hagyományait, gondolkodásmódját és legfőképpen önmagamat. Életre szóló tapasztalatokkal, és új célkitűzésekkel hazatérve szeretném folytatni az itt elkezdett munkát; jöhet ezután bármi, továbbra is cserediákként, bátran állok az akadályok elé. Végtelenül hálás vagyok mindezért, és meg szeretném köszönni mindazoknak, akik lehetővé tették ezt számomra; külön köszönettel tartozom a Rotary Club Szolnoknak, amiért biztosították ezt az egyszeri lehetőséget és szponzorálták.

Paksi Barnabás

Nippon varázsa

EGY SZOLNOKI DIÁK BRAZÍLIÁBAN

Kedves Rotary!

Katona Zsófia Rebeka vagyok, 17 éves cserediák. Jelenleg Brazíliában élek. Akkor kezdődött minden, amikor a nővérem cserediák lett. Ez teljesen megváltoztatta, ez az egy év az előnyére vált. Épp ezért döntöttem úgy, hogy én is részese szeretnék lenni ennek a programnak.

És miért Brazília? A kapcsolatom ezzel az országgal 9 évvel ezelőtt kezdődött, amikor egy brazil cserediákot fogadtunk. 8 éves voltam, angolul egy szót sem értettem. Ennek ellenére nagyon közel kerültem a host-nővéremhez, és én is fontos lettem a számára. Ekkor döntöttem úgy, hogy én is cserediák leszek, mégpedig Brazíliában. És 9 évvel később, lassan egy éve, itt élek, és a csereévem végén járok. Teljesen más ember lettem, ahhoz a lányhoz képest, aki búcsút mondott a szüleinek a repülőtéren.

Talán száz oldal is kevés lenne ahhoz, hogy elmondjak minden egyes fontos pillanatot, ami ebből az évből emlékeimben megmaradt. Utazások, rotarys események, családi összejövetelek, iskolai pillanatok, és a cserediákok mind-mind fontos részei ennek az egy évnek. Épp ezért megpróbálok meggyőzni most mindenkit, hogy miért éri meg Rotary cserediáknak lenni.

Amikor augusztusban elindultam ezen az úton, sosem képzeltem volna, hogy ilyen élményekben lesz részem. Voltak elképzeléseim, elvárásaim, de teljesen más fogadott. Voltak csalódásaim, meglepetéseim, olyan események, amelyek felülmúlták a képzeletemet. Sosem hittem volna, hogy ennyire közel kerülök a fogadó családjaimhoz, és hogy számomra ugyanolyan fontossá válnak, mint az otthoniak. Hogy a cserediákok a legjobb barátaim közé tartoznak, és minden egyes velük töltött pillanat csodálatos. Hogy a brazil kultúra milyen mélyen megmarad bennem, és teljesen más szemszögből látom a dolgokat. Hogy a fogadó városom, Curitiba, a hárommillió lakosával együtt a második otthonommmá vált.

Hogy ez az egész, olyan, mint egy álom, pedig nagyon is valóságos: az életem egy meghatározó része.

Minden kezdet nehéz, tartja a mondás. A beilleszkedésem az első családomba nem volt zökkenőmentes. Két fiatalabb lánytestvérral laktam együtt, akik elég szigorú szabályok között nevelkedtek. A fogadó bátyám éppen Belgiumban tölti a csereévét, vele csak az első két hetemet töltöttem együtt. Egy kis idő után hozzászoktam a család életritmusához, és felvettem a tempót.

Az anyukám nagyon törődött velem, és sok időt töltöttem vele. A napirendem általában az iskolába, délutáni plázába járásból és az esti edzésből állt. Az első iskolám neve UTFPR volt. Curitiba műszaki egyeteme. A napjaim nagyon lazán teltek, óráim is alig voltak, az egyetemi rendszer egyáltalán nem tetszett. Épp ezért döntöttem úgy januárban, hogy iskolát váltok.

Az új iskolám, a Colégio Estadual do Paraná, az egyik állami középiskola. Rengetegen járnak ide, több cserediák is ebben az iskolában tanul. Az iskola minden cserediákot külön osztályba osztott be azzal a céllal, hogy igazán megtapasztaljuk a brazil iskola hangulatát. Személy szerint én ezt az ötletet nagyon értékelem és hasznosnak találom, hiszen most már vannak brazil barátaim is, akik miatt élvezetesebb az órák és az iskola.

Nehéz elmagyarázni, de ez egy teljesen más világ, hiszen a fiatalok Brazíliában nem tartják annyira fontosnak a továbbtanulást, mint Európában. Ők ahelyett, hogy egész délután tanulnának, a helyi plázában vagy focipályán kártyáznak, és egyáltalán nem aggodnak a jegyeik miatt. Emiatt a világról való képük is teljesen más, mint a Föld másik oldalán. Nem tudom, ezért van-e a brazil gazdaság és politika is romokban. Talán nem, de minden esetre elég rosszul áll.

Lehetséges, hogy pontosan emiatt érzem jól magam a boldog és gondtalan barátaimmal. Ahogyan mondtam, ez egy teljesen más világ.

A második családomhoz decemberben költöztem. Ebben a családomban az apukámhoz kerültem igazán közel, a mai na-

Hölgykoszorú

pig fontos szerepet tölt be számomra. Mivel a második fogadó nővérem éppen Franciaországban tölti a csereévet, egyedül laktam volna. A szüleim azonban nagyon sokat dolgoznak. A Rotary klubom emiatt úgy döntött, hogy egy másik cserediákkal fogok lakni, ugyanis ő is hamarosan érkezett volna ehhez a családhoz.

Az amerikai Carly, az egyik legközelebbi barátom lett ezalatt az egy hónap alatt. Mivel nem volt iskola, hiszen kezdődött a nyár, rengeteg időt töltöttünk együtt: a karácsonyt, az újévet, a családi nyaralást is. Mivel a déli féltekén lakom, a nyár itt novemberben kezdődik és a hideg májusban érkezik. Ezért mindkettőnknek meglehetősen furcsa volt a tengerparton köszönteni az új évet, papucsban és nyári ruhában.

Ahogy visszaértünk a nyaralásból, kezdődött a Northeast túra. Életem egyik legjobb hónapját töltöttem el Brazília északkeleti partjain. 28 nap tengerpart, városnézés és 100 óra buszút. Az utóbbi annyira nem volt kellemes, de legalább ezek után néhány órányi buszozás meg sem fog kottyanni. Varázslatos helyekre utaztunk el. Dűnés tengerpartokon terepjáróztunk, vízesésekben fürödtünk, hajnalban a parton futottunk.

Az északi partokról egészen Rióig busszal utaztunk. Mindenkinél nagy elvárásai vannak Rióval kapcsolatban, és meg kell, hogy mondjam nekem is elég magasán volt a mérce, de imádtam a város minden egyes részét. Az egyetlen csalódás a Copacabana volt, hiszen az egy hónap alatt volt szerencsém sokkal szebb partokat látni. A Cukorsüveg-hegyről nyíló kilátás azonban lélegzetelállító, az egyik legszebb, amit valaha láttam.

A túrát követő időszak nehéz volt számomra, hiszen sok időt töltöttem egyedül, talán emiatt is erősödtem meg lelkileg. Utólag úgy érzem, szükségem volt erre a két hónapra.

Minden megváltozott, amikor március végén az utolsó családomhoz költöztem. Ez a család teljesen más, mint a másik kettő. A két nővéremmel nagyon sok időt töltök együtt, az anyukám pedig nagyon sokszor emlékeztet az igazi anyukámra. Mivel a lányok egy petéjű ikrek, eleinte nehéz volt megkülönböztetnem őket, de mára már természetes, hogy meg tudom állapítani, hogy ki kicsoda! Az apukámról sem feledkeztem meg, ő a Rotary klubom elnöke. Az életem teljesen megváltozott a költözést követően, azt érzem, hogy otthon vagyok. Mára főként a cserediákokkal töltöm a napjaimat.

Hol Rotary gyűlésen vagyunk, együtt ebédelünk vagy vagyunk, esetleg a várost járjuk körbe, és vásárolunk. Mindig találunk valami elfoglaltságot.

Eddig szinte minden hónapban utaztam a csereévem alatt. A családjaim több alkalommal is elvittek a partra, ám a Northeast túra maradt a legemlékezetesebb. A brazil karnevál a tengerparton egy külön élmény volt. Ráadásul a Rotex is szervezett hétvégéket, ahol a közeli látványosságokat néztük meg. Egy konferencia okán eljutottam az Iguacú-vízeséshez is.

Emellett a saját városom felfedezése is egész éves túra volt számomra. Hihetetlen, hogy ami még akkor idegennek tűnt, az mára mindennapos és otthonossá vált.

Összefoglalni a csereévet? Hogy milyen cserediáknak lenni? Ez egy nagyon nehéz feladat és bonyolult szavakba önteni. Ezt érezni kell.

Hogy milyen büszke vagy a saját nemzetedre és országodra a többi ország között, míg hihetetlen nagy tisztelettel nézel a többi cserediákra és országokra. Hogy hogyan nyílik ki előtted a világ és ismered meg magad igazán.

Hogyan tapasztalod meg a legjobbat és a legrosszabbat, ami előnyödre válik. Hogy értékke válik sok dolog, amit nélkülözni vagy kénytelen, és itt érted meg, mit jelent egy békés séta a városod folyópartján. Hogy magad is érzed, mennyit változol teljesen más irányba, mint ahogyan vártad volna. Ez egy váratlan utazás, amire hónapokat készül az ember. Tele van meglepetésekkel és fordulatokkal.

Ami a legcsodálatosabb, hogy a Rotary ifjúsági csereprogramja ezt lehetővé teszi számunkra. Rendkívül hálás vagyok a Rotary Club Szolnoknak és a családomnak, hogy ennek a csodálatos kalandnak lehetek a részese.

Katona Zsófia Rebeka

A Megváltó Krisztus szobránál Rióban

MEXIKÓI EMLÉK

Leng a selyem lobogónk...

A cserediák programmal 2013-ban ismerkedtem, akkor fogadtunk először külföldi lányt a családukba. Már akkor elkezdett forogni az agyamban a gondolat, hogy érdekes lenne ezt kipróbálni. Komolyra fordulván a nagy lehetőség, már maga az utazás tervezése is izgalomba hozott. A szponzor klubom a Rotary Klub Szolnok és a szüleim segítettek és támogattak ebben. A „nehézét” a nagyszüleim jelentették. Nagyon szeretem őket és szoros a kapcsolatunk. Amikor először említettem nekik, hogy szeretnék cserediák lenni féltő, de elég negatív megjegyzéseket kaptam tőlük. Az idő múlásával, amikor már egyre biztosabbá kezdett válni az utazásom, átváltottak a „Rettenetesen féltünk Irike!” a „Nagyon büszkéek vagyunk rád!” mondatokká. Ez a biztatás sokat segített, de az igazság az, hogy belül mélyen én nagyon akartam és bíztam magamban. Az egyetlen bizonytalan pont a repülőút volt, nem repültem egyedül 2 átszállással. Utolsó estét, amit otthon töltöttem valószínűleg sosem fogom elfelejteni. Nagyon furcsa, szomorú érzés volt. Másnap reggel pedig a hosszú, csendes, nyugodt út a repülőtérrig. Amikor elbúcsúztunk mindenki sírt kivéve engem mindaddig, amíg fel nem szálltam a repülőre. Amikor azonban emelkedni kezdett a gép és láttam, ahogy egyre kisebb majd eltűnő a táj... Igen. Ez volt az a pont, amikor elsírtam magam.

Útközben szinte minden rendben ment azt leszámítva, hogy a párizsi járat 2 órási késése miatt Monterreybe menő gép nélkülüm szállt tova. Lett egy estém egy mexikóvárosi hotelben, na, gondoltam kezdődik a kaland. A rotarys blézeremnek hála, amit elég sok ember felismert rengetegen segítettek, beszélgettek velem. Nagyot dobbant a szívem, mikor végre

Helló Mexikó!

megérkeztem. Az első fogadó családom nagy Iringó feliratú táblával várt. Imádtam őket az első pillanattól kezdve. Az iskolába beilleszkedésnél legkisebb gondom sem volt nagyon kedvesen fogadtak az osztálytársaim, a tanáraink is. Úgy érzem, most a legjobb barátaim mexikóiak. Nem felejtettem el az otthoni barátaimat sem, de úgy érzem, eltávolodunk egymástól az idő múlásával. De attól függetlenül, hogy nagyon hamar nagyon jó barátságokat kötöttem, voltak nehezebb napjaim is, amikor csak egyszerűen szerettem volna magamhoz ölelni az anyukámat. Szerencsére ilyenkor is mindig voltak akikre számíthattam, akik felvidítottak.

A mexikói Rotarys életről, már sajnos nem tudok elismerően nyilatkozni. Nyomát sem láttam a Szolnokon megismert rendszerességnek, odafigyelésnek. Semmilyen közös programunk nem volt, szabálytalan időközönként kaptunk zsebpénzt, egyszerűen nem éreztük a kapcsolatot a kinti klubbal. Kérték írjak arról is mit változtatott rajtam a cserediák év. Ez a folyamat előbb kezdődött el. A rákészülés során már érelődött, erősödött bennem az elhatározás. A debreceni meghallgatás után kapott őszinte javaslat, ne akard az USA-t. Újratervezés, nem lehangolódás. Mexikó, igen! Nem bántam meg. Itt az élet sokkal vidámabban zajlik mint Magyarországon. Mindenki mosolyog és örülnek annak, amijük van. Nem stresszelnek semmin. Még akkor, sem ha éppen már egy órási késésben vannak valahonnan. Semmi nem probléma mindent meg lehet oldani.

Megtanultam egy kicsit lazábban venni az életet. Nagyon parázós típusú ember voltam, rengeteget szorongtam az iskola, a tanulás miatt. Ez előtt is komolyabban álltam a kötelességeimhez mint az átlag korombeli gyerekek, de ebben is fejlődtem. Megtanultam súlyozni a problémákat, főleg mivel nincsenek csak megoldások. A program előtt nagyon félénk voltam, ha lehetett inkább elhallgattam a véleményemet, nem szerettem különbözni lenni a többiektől. Nyitottá váltam az új dolgokra, de vállalom azt is, ha valamiben nem vagyok jó. Magabiztosabb és önállóbb lettem. Rátaláltam a stílusomra, merek az lenni, aki vagyok.

Köszönöm mindenkinek, aki hozzásegített ehhez az évhez, és biztatok minden fiataalt, hogy vágjon bele, Mexikó tárt karokkal, nyitott szívvel várja!!!

Jánosi Iringó

CSEREDIÁK ÉVEM MAGYARORSZÁGON

Elisa és dr. Kun Ágnes

Hamarosan eljön az a pillanat, amikor szomorú búcsút kell vennem Magyarországtól és Tőletek, mert haza kell menni Finnországba.

Ülök és gondolkodom az itt eltöltött évről, próbálom sorban felidézni az eseményeket.

Augusztus 23. Nagyon meleg volt, amikor landolt a gépem. Most ugyanazt a furcsa érzést érzem mint, amikor megérkeztem. Izgultam, féltem, vissza akartam menni Finnországba, honvágyam volt. Most pedig félek hazamenni.

Szeptember 1. volt az első napom az iskolában. Új iskola, új emberek és minden új. Nem értettem semmit, de az osztálytársaim aranyosak, segítőkészek és türelmesek voltak velem. Az első három hónapban egyedül nem utazhattam sehová.

Tetszett a busójárás!

Cserediákok között

Sokat kirándultunk a családommal és a Rotaryval. Volt nyelvi tábor Zánkán, elmentünk Bécsbe és Győrbe is. Gyorsan eltelt a három hónap és már utazhattunk egyedül. Én Hódmezővásárhelyre vonatoztam az amerikai barátnőmhöz, életem első háladáását nála töltöttem.

Azt vettem észre, hogy eljött az első családcseré, aztán gyorsan a másik is. Sajnos sokat voltam a kórházban, szinte az volt a negyedik otthonom.

Ted, Elisa és Martina

A második anyukám mindig azt mondta: január - február, itt a nyár. Valóban igaza volt, az idő csak úgy repül.

Köszönöm szépen a Rotary Club Szolnoknak, hogy ilyen nagyszerű lehetőséget nyújtott. Köszönöm mindhárom családomnak a sok szeretetet és gondoskodást. Végig azt éreztem, hogy hozzájuk tartozom, hogy nálatok itthon vagyok. Köszönöm a Tiszaparti Gimnáziumnak, hogy itt tanulhattam. Köszönöm a magyar Tanárnőnek, hogy nagyon türelmes volt velünk.

Szeretném megköszönni mindenkinek, aki mellettem volt az év során, nélkületek nem lett volna olyan csodálatos.

*Tirkkonen Elisa
Finnország*

EGY EMBER, EGY VILÁG, KÉT OTTHON

Helló világ!

Augusztus 21-en elköszöntem a családomtól és elrepültem Magyarországra, ahol az első családom fogadott. Akkor szembesültem először a magyar nyelvtudásom hiányosságával, bár már tudtam néhány egyszerű szót mint például az „éhes vagyok”, „gyere ide”, „gyere enni”. Ez első pár hónap nehéz volt, hiányzott az otthonom, a korábbi életem és a családom. Beláttam, hogy a cserediákság első hónapjai egyáltalán nem könnyűek. Szeptemberben megismertem a többi cserediákot, és ezzel új barátokra találtam. Ahogy teltek a hónapok egyre családiasabbak lettünk és megszerettük egymást. Az iskolában szintén barátkoztam, különösen három lánnyal, Eszttivel, Lizával és Sziszivel. Ők sokat segítettek nekem a magyar tanulásban és élvezetesebbé tették a hétköznapijaimat.

Osztályom a Tiszapartiban

Rotary klubülésen

Decemberben az első hó látványa lenyűgözött. Ez volt az első fehér Karácsony az életemben, ami egy meghatározó élmény volt számomra. A szülővárosomban ilyenkor jellemzően 47 fokos meleg idő van. Ez elképesztő. Később elmentünk sielni Olaszországba és ott töltöttük a szilvesztert, majd visszajöttünk és kezdődtek újra az órák ahol megmutattam a fényképeket a sielésről és az eséseimről (mentségemre szóljon, soha nem sieltem korábban).

Januárban családot váltottam, februárban pedig születésnapom volt. Nagy meglepetést kaptam, mert a családom Argentínából eljött meglátogatni engem. 12 nap alatt meglátogattuk a magyar és olasz rokonainkat. Igazán gyönyörű utat tettünk meg. Mikor visszaértünk el is kezdtem készülödni az Európa túrára.

Márciusban megismertem Szlovéniát, Olaszországot, Franciaországot, Svájcot és Ausztriát az Európa túrán. Gyönyörű helyeken jártunk, igazából nekem Olaszország tetszett a legjobban.

Áprilisban jött a második része a túrának, ami nagyon élvezetes volt, de eléggé fárasztó is egyben. Bejártuk Csehországot, Németországot, Hollandiát, Angliát és Franciaországot. Nehéz felfognom, hogy végre jártam Londonban és Párizsban. Felejthetetlen volt, és most már a hátralévő 25 napomban írom ezt a levelet. Június 21-én el kell köszönjek attól az élettől, amit itt alakítottam ki Magyarországon. De ez nem egy végleges búcsú lesz. Magammal viszem mindazt, amit itt tanultam a családom, a barátaim és a cserediáktársaim által. Szeretném kifejezni a hálám a Rotary Klubnak a lehetőségért, hogy itt lehettem, megismerhettem ezt az országot és az embereket. Különösen örülök, hogy megismerhettem Elisát és Tedet, és bár eleinte nehezen találtuk meg a közös hangot, jó barátok lettünk. Remélem, egy napon majd újra látjuk egymást.

Egy új életet elkezdni, egy új kultúrát és nyelvet megismerni, valamint barátokat találni nem egyszerű. De ha sosem próbáljuk meg nem is tudjuk miből maradunk ki, és milyen csodálatos, tanulságos élményekben lehet részünk.

Martina Bocchi
Argentína

EGY AMERIKAI DIÁK SZOLNOKON

Cserediák társaimmal

Mikor megérkeztem Magyarországra, nem tudtam semmit az országról, és először Szolnokra jöve, azt gondoltam, hogy minden dolog nagyon különös és más. De most, hogy többé-kevésbé megtanultam ezt a nem könnyű nyelvet, és tíz hónapig itt jártam iskolába, Szolnokot már otthonomnak érzem. Ez egy kis város, de nekem tökéletes. Tudok sétálni mindenhol, Szolnok az ország közepén van, én nagyszerű emberekkel tölthettem itt az időt.

Szerencsés vagyok, mert három csodálatos fogadó családom volt. Mindegyik más volt, és jobb, mint azt előre elgondoltam. A Katona család kedves volt, sokat segítettek magyarul tanulni. Mikor náluk voltam, csináltam egy amerikai hálaadás ünnepet. Ez tökéletes példa a Rotary cserediákprogram lényegére. Meg tudtam osztani az amerikai életemet és szokásainkat az új családjaimmal. Nagyon izgalmas volt. Megterveztem előre mindent. Az anyukám segített megvenni a zöldségeket és a pulykát, de én főztem. Mikor mindenki ült az asztal kö-

rül, láttam, hogy izgatottak voltak. Utána lelkesen mondták, hogy olyan volt, mint egy amerikai filmben. A családdal lenni a legfontosabb rész a hálaadáson, és annak ellenére, hogy nem Amerikában voltam, úgy éreztem, hogy a családommal vagyok. Szerintem ez mindig megmarad az egyik legjobb hálaadás emlékeként az életemben. Amerikában a hagyományok és az ünnepek nagyon fontosak. Gyönyörű volt, hogy az új családjaimmal is átélhettem ezt. A Pogány családdal élni izgalmas volt, sok mindent csináltunk együtt. Nekik köszönhetem, hogy első alkalommal próbálhattam ki a síelést, mikor elutaztunk Ausztriába, majd Szlovákiába. Most a Paksi családdal élünk. Bár sokat vagyok távol, utazom Magyarországon, hiszen ez az utolsó pár hét, amit ki akarok használni. Viszont velük is csodálatos az együtt töltött idő. Nagyon hálás vagyok minden családomnak, hogy otthonaikba fogadtak, és családtagnak érezhettem magam.

Hálás vagyok az összes többi cserediáknak is. Sok időt töltötünk együtt, és lett egy saját cserediák családuk. Tíz napot utaztunk együtt az európai túrán. A közösen átélt élmények során sok mindent megtudtunk egymásról, és összekovácsolódtunk. Hihetetlen tíz nap volt, amit soha nem fogok elfelejteni. Nagyon furcsa lesz, ha búcsút kell vennem azoktól az emberektől, akik az életemnek ilyen nagy részét jelentették, de szeretnénk újra találkozni. Hálás köszönetet szeretnék mondani a Szolnoki Rotary Clubnak, hogy otthont adott nekem, és mindazért, amit értem tettek, hogy remek cserévelem legyen. Soha nem fogom elfelejteni a Magyarországon töltött időt, és alig várom, hogy visszajöjjenek.

Ted Potter
Amerikai Egyesült Államok

Ted fogadócsaládjai körében

OLY TÁVOL ÉS OLY KÖZEL

Murauban sieltünk!

Szeretnénk röviden beszámolni az elmúlt egy-másfél év személyes tapasztalatairól cserediák-küldő és -fogadó szülőként. Barnabás fiunk Japánba került, ami az ő saját választása volt, ezért kezdeti halvány ellenérzéseink elmúltával nagy lendülettel intéztük a kiutazás előkészítését. Számunkra pozitív, megnyugtató fejlemény volt, amikor megtudtuk, hogy véletlenül sem valami high-tech nagyvárosi környezetbe kerül majd, hanem lehetősége lesz egy szerintünk sokkal élhetőbb, vidéki kisvárosban tölteni a cseréjét. Időközben kiválasztottuk Elisát Finnországból, mint az első körben hozzánk költöző diákot. A döntésben többek között olyan szempontok is vezéreltek bennünket, hogy lehetőleg hasonló érdeklődésű fiatal jöjjön hozzánk, akivel vélhetően mi is jól ki tudunk jönni. A második, de korántsem másodlagos szempont az volt, hogy ne legyen nagyon fázós, mivel a fűtési szezonban nálunk sosem megy 20 fok fölé a benti hőmérséklet. Mint kiderült, a „ridegtartás” Barnabás számára is csak előnyt jelentett, mivel ahogy hallottuk a beszámolóiból, a Japán fűtési szokások a miénkhöz képest is meglepően drasztikusak. A hálósobai, illetve tantermi hőmérséklet gyakran még a 10 fokot is alulmúlta a téli időszakban.

A fentiek alapján talán már kiderült, hogy sem küldő, sem fogadó szülőként nem éreztünk túl nagy nyomást, inkább az egészséges izgalom vett erőt rajtunk. A kiutazás augusztus 22-én zajlott, majd másnap megérkezett Elisa, aki mindig nagyon szerény, kedves és halk szavú volt. A gyors váltás tulajdonképpen a legjobbat hozta ki mindannyiunkból, hiszen nem volt idő sem szomorkodásra, sem túlzott aggodalomra. Finn lányunk beilleszkedése is gyorsan sikerült, mivel az érkezése utáni hétvégét már a balatoni Strandfesztiválon töltöttük, ami tulajdonképpen egy fajta csapatépítésként is felfogható és szerencsére elérte célját. Majd pedig hamarosan jöttek a dolgos hétköznapiak, iskolába járás és ismerkedés az új környezettel. Ő szépen végezte a saját feladatait, közben lassan beilleszkedett közénk és igazi családtaggá vált, ami leginkább az öt hónap együttlét után közeledő elválás környékén tudatosult bennünk.

Elisával nem volt semmiféle konfliktusunk, mindig nagyon megbízhatóan viselkedett és fokozatosan minket is a bizalmába fogadott. A disznóvágás véres jelenetei valódi kultúr-sökként hatottak rá, egyébként inkább csak néhány helyi szokás volt meglepő számára. Mindenkivel puszkilodni kell találkozáskor, mintha máris családtag lenne mindenki, pedig

még lehet, hogy csak először találkoztok. Otthon papucsot kell hordani, mert hideg a kő. Ámulattal teli rémülettel láttuk, hogy milyen „vastagon és rétegesen” öltözött fel a már téli időjárás közepette is. Talán az okozta együttlétünk alatt az egyetlen hangos kirohanást a részéről, amikor megpróbáltunk még egy réteg pulóvert vagy kabátot ráadni, mire ő sarkára állt és kerek-perec megmondta, hogy van neki elég ruhája, ne féltsük a hidegtől.

Már a kezdetektől próbáltuk megismerni a többi cserediákot is, különösen a New York Államból érkezett Tedet, aki áprilistól költözött hozzánk. Közös kirándulásokat és közös programokat szerveztünk a Tedet elsőként fogadó Katona családdal. Szülinapokat tartottunk és egy emlékezetes, hagyományos Hálaadás-napi vacsorát is elfogyaszthattunk Ted irányításával és hathatós közreműködésével. Azt mondhatjuk, hogy az első, beilleszkedő és leghosszabb időszak a leginkább meghatározó a fogadószülők és cserediákok számára is, amennyiben konfliktusmentes és szeretetteljes légkör jellemzi az első néhány hónapot. Rémtörténeteket persze mi is hallottunk már problémás cserediákokról és fogadó családokról, de mi egyértelműen csak pozitív élményekről számolhatunk be. Párhuzamosan kellett megélnünk az elengedés és befogadás folyamatát és mivel tudjuk, hogy milyen félelmekkel és szorongásokkal engedjük útra saját gyermekünket, nagyon is tudatos volt az a felfogás, hogy mi is azt próbáltuk megadni, amit Barnabás számára reméltünk. Szerencsére Barnabás is szinte kizárólag pozitív hatásokról és élményekről számolt be az időeltolódás miatt kissé korlátozott számú beszélgetéseink alatt, így nem is volt okunk aggódni miatta.

Most a csereév végéhez közeledve Ted harmadik fogadó-családjaként már szinte igazi családként működünk, akik alig-alig találkoznak kamasz gyerekekkel a számos program (iskolai kirándulás, EuroTour, nyelvi verseny, Rotary konferencia) miatt, így az utolsó szabad hétvégéket is megpróbáljuk tartalmas programokkal eltölteni.

Az évek óta jól működő Rotary csereprogramnak köszönhetően mindannyian csak pozitív élményekkel gazdagodtunk, ezért jó szívvel ajánljuk e lehetőséget más családoknak is.

Dr. Kun Ágnes és Paksi Csaba

A Kékestetőn is jártunk

ÚJ TAGJAINK BEMUTATKOZÁSA: MOLNÁR IMRE

1964-ben születtem Szolnokon. A sportéletéről is híres Szé-kács Elemér Szakközépiskolában érettségiztem, majd Hód-mezővásárhelyen az Állatorvos Tudományi Egyetem Főisko-lai karán diplomáztam. Rövid ideig maradtam a pályán, mert sorkatonai szolgálatom idején felvételt nyertem a későbbi Nemzetbiztonsági Hivatalhoz, ahol alezredesi rendfokozatig és megyei vezetői szintig jutottam, majd korengedményes nyugállományba vonultam, ami jelenleg szolgálati járadékos-nak felel meg. Önkéntes Művelési Tartalékosként évente két-szer több hétre most is magamra öltöm a katonai gyakorlót. 1989-óta élek feleségemmel, aki Szolnok központjában egy jól működő utazási iroda tulajdonos ügyvezetője velem együtt. Lányunk 17 éves vízilabdázó, a Szolnoki Széchenyi Gimnázium 10. tanulója, és cserediák várományos. Mivel an-golt és franciát tanul, ezért Kanada lenne az optimális számá-ra a Rotary Club segítségével.

Szolnokon a kertvárosban lakunk egy családi házban, mely-nek kertjét nagy lelkesedéssel szépítgetjük, és használjuk napozáshoz, sütögetéshez. Fallabdázom és rendszeresen sakkozom online. Több OKJ-s vizsgát tettem az elmúlt öt év-ben, így hol ezt, hol azt dolgozom az utazási iroda mellett. Kedvencünk a családi utazás, sok szép helyen jártunk, de van még jó néhány fehér folt a térképen. Hobbim a vadászat, és a ló.

A klubba korábbi iskolatársaim és barátaim javaslatára kerültem 2017. év legelején, ahol nagyon jól érzem magam. Ebben a félévben a fröccskínálás megszervezése a feladatom a Tisza-virág Fesztivál keretén belül. Remélem ott fogunk találkozni.

Bartalos Zoltán kitűzi a Rotary jelvényt

Bojana, Molnárné Füleki Anikó és Molnár Imre

A Rotary Club ülés-perspektívából

ÚJ TAGJAINK BEMUTATKOZÁSA: DOBOZI RÓBERT

Dobozi Róbert

Dobozi Róbertnek hívnak, nős vagyok, két gyermekem van. Szolnokon születtem, és 1998 óta Újszászon élek. Életemnek négy fontos alappillére van: a családom, a vállalkozásom, humanitárius tevékenység egy általam létrehozott alapítványban, és a Rotary Club Szolnok tagjaként, és a moldvai csángó-magyarok megmaradásának támogatása.

1974-ben születtem Szolnokon. Az általános iskolát Szolnokon, a középiskolát Mátrafüreden végeztem, majd a Gyöngyösön tanultam tovább. Fiam jelenleg a gödöllői Szent István Egyetemen, lányom a kecskeméti tanítóképző főiskolán tanul. Feleségem a közös vállalkozásaink vezetésében segít. Mezőgazdasági pályázatiíróként dolgozom 2002, az első uniós pályázatok megjelenése óta. A pályázatiírással mellett magam is gazdálkodok: családi gazdaságunkban szántóföldi növénytermesztéssel foglalkozunk, közel 150 hektáron. Gazdaságunk része egy összkomfortos, falusi turizmus rendszerbe tartozó vendégház, valamint egy élelmiszer-előállító kisüzem. Saját termesztésű tönkölybúzából liszteket őrölünk, melyet a bejegyzett Tönk-Életes védjegyünkkel hozunk forgalomba. Kisüzemünkben ezeken kívül még hidegen sajtolt olajokat állítunk elő.

Az általam alapított Gyere Segítség Alapítvány 2010-ben kezdte meg működését Újszászon. Célkitűzésünk elsősorban Újszász város emberi közösségének, és az egyes itt élő, ide kötődő emberek életminőségének javítása. Jól jellemzi alapítványunk működését és felépítését az a tény, hogy az abban közreműködők tiszteletdíj és egyéb díjazás nélkül, társadalmi munkában látják el feladatukat. Helyi viszonyok között jelentős akciókat bonyolítunk/bonyolítottunk le. Évente gyermek-táborokat szerveztünk, minden ősszel ruhaneműket gyűjtünk és osztunk szét. „Két Kifli” programunkban pl. újszászi családoknak biztosítottunk ingyenes reggelit, közel 45.000 alkalommal.

A moldvai csángó-magyarokkal 8 évvel ezelőtt kerültem kapcsolatba. Akkor már Erdélyt régóta járó, s elég jól ismerő emberként rácsodálkoztam arra a tényre, hogy a Kárpátok túlsó oldalán, messze túl az ezer éves magyar határtól magyar ajkú közösségek, magyar népcsoport maradt fent.

Dobozi Róbert a klubülésen

A 2000-ben elindult moldvai csángó-magyar oktatási programnak köszönhetően jelenleg 26 településen mintegy 2000 általános iskolás és középiskolás gyermek tanul magyarul Moldvában. Magam támogató keresztszülőként és falugazdaként dolgozom társadalmi munkában a moldvai nagyváros, Bákó közelében fekvő Trunk településen 2010 óta. Falugazdaként az ottani csángó-magyar kultúra, és a különlegesen megmaradt legősibb magyar nyelvjárás megőrzését tartom legfontosabb feladatommak.

Az 1400 lakosú faluban jelenleg 46 gyermek jár hivatalosan, s közel 30 nem hivatalosan az oktatási program keretében magyar órára. Ötödik éve rendezzük meg júniusban a Trunki Tánc és Hujtogatós Találkozót, amin Moldva minden részéről érkező hagyományörző csoportok mutatják meg tudásukat, életben tartva ezzel őseik kultúráját.

2017. januártól vagyok a Rotary Club Szolnok tagja.

A családom:

Bogi lányom, Györk fiam és a feleségem Andrea

HALBERSTADTI KRÓNICA

Szálláshelyünk Huysburgban

A Halberstadti Rotary Klub alapítása 25. évfordulójának közös ünneplésére szóló meghívás alapján 2017. május 25. napjától 3 napon át élvezhettük német barátaink vendégszeretetét.

Az utazó csapat a következő volt: RC Szolnoktól Bartalos Zoltán, Ifj. Bartalos Zoltán, Barazutti László, Barazutti Bálint, Pomázi Gábor, Sticz Ferenc, Sticzné Edit, Boda György és felesége Julika. Az RC Dunától velünk tartott Flanek László, az RC Zentától pedig Sándor József, Sok Oszkár és Hegedűs Zoltán.

Érkezésünk estjén – a már szokásosnak nevezhető módon – Ulli Hecht és kedves felesége, Ilona házában – a helyi rotarysták szép számú jelenlétében – történt a vendégfogadás a mindannyiunk által már korábban ismert halberstadti virslivel, sajtokkal, házas finomságokkal, jó fajta német sörökkel, borokkal és más italokkal.

A fogadást követően a Halberstadt városától mintegy 10 km távolságra található, 1080-ban alapított bencés apátságához, Huysburgba mentünk szállásunkra. Az apátság épületegyüttese – a hozzá tartozó templommal – az utóbbi években restaurálásra, teljes felújításra került. Az egyik épületszárnyban kialakított vendégszobák biztosították a programokkal teli napokat követően kellemes, nyugodt szállásunkat.

Ellátogattunk a szállásunktól kb. 60 kilométerre fekvő, 922. évben alapított császári városba, Goslarba, ahol először a császári kastélyt tekintettük meg idegenvezetéssel, majd a város

szépségeivel ismerkedtünk. Még Németországon belül sem sok olyan település van, ahol a Goslar városában tapasztalható épségben-szépségben élvezhetőek, csodálhatóak a XV.-XVII. században épült, favázak házak is.

Huysburgban ünnepi rendezvények megrendezéséhez is méltó körülményeket biztosító dísztermek, előadótermek is vannak, ezekben került sor német partner klubunk 25. Charter ünnepségeinek megrendezésére. Az esti ünnepi rendezvényre megérkeztek a német klub angol partner klubjából, Lutonból, és – közreműködésünk révén – Zentáról is a vendégek: így összesen több mint hetvenen élvezhettük Jutta Dick elnök asszony köszöntő szavait, a finom fogásokból álló vacsorát, majd vacsora után a meglepetés magyar énekkel is kísért zongora előadást.

A következő nap rendezvényén köszöntő beszédek tartottak a meghívott partner klubok képviselői, így ajándékaink átadása mellett köszöntötte a Halberstadti klubot, annak tag-

Szolnoki és zentai rotarysok

jait, a jelenlévőket klubunk elnöke, Bartalos Zoltán is. Nagy sikert aratott a házigazdák körében a Boda György barátunk által felajánlott füstölt sonka! A rendezvény különlegességét szépen kiemelte az egyes beszédek között felhangzó cselló zene is.

Amint azt a rendkívülien igényes meghívó már előre ismertette, a rendezvény végén került sor egy jól felszerelt, nagy értékű mentőautó adomány átadására a Zentai Rotary Klub képviselőjében jelenlévő barátaink részére. Ahogy be-

Hegedűs Zoltán, Sándor József és Flanek László

Bartalos Zoltán elnök köszönti a Charter ünnepség résztvevőit

Német barátaink adománya

szédében az RC Halberstadt projektfelelőse, Joachim Wintjen kiemelte, a szolnoki rotarysták korábbi kezdeményezése alapján, Teszár Balázs aktív közreműködése miatt valósulhatott meg ennek az adománynak a zentai klub részére történő adományozása. Német barátainknak köszönhetően a Zentai kórház szolgáltatában remélhetően sok embertársunkon fog nehéz helyzetében segíteni a korszerűen felszerelt mentőautó, s útja során –mivel a jármű oldalán a Rotary embléma mellett feltüntetésre került a Halberstadti, Zentai és a mi Rotary Klubunk neve is - mindvégig hirdetni fogja a három Rotary Klub összefogásának eredményességét is.

A sikeresen zárult 25. Charter ünnepséget követően vendéglátóinkkal még lovaskocsikra szálltunk, hogy Huysburg természeti szépségeivel ismerkedve találkozzunk a környék egyik, valaha lakásnak használt barlangjában a múlt legendás környékbeli rablóinak modernkori felelevenítőjével, majd egy tóparti, gyönyörű erdei környezetben található étterem (Jagdhütte) teraszán elfogyasszuk finom vacsoránkat, majd elbúcsúzzunk a gyorsan magunk mögött hagyott, de élményekben gazdag közös napok után halberstadti barátainktól. Köszönjük német barátainknak a közös ünneplést, a szép él-

A mentőautó előtt

ményeket, a szinte felülmúlhatatlan, kiválóan szervezett vendéglátást.

2018-ban várunk Titeket Szolnokon!

Dr. Barazutti László

Középen Joachim Wintjen

Német, angol, magyar és szerb Rotary klubok képviselői a charter ünnepségen

PILLANATKÉPEK A 2016. ÉVI GULYÁSFESZTIVÁLRA

Sokan voltunk

2016. szeptember 10., a helyszín a szokásos, a vendégsereg a szokásos, finom ételek, a szokásos, jó hangulat a szokásos, tehát Gulyásfesztivál, Rotarysta módra!

A 2016. évben a klubunk már 5. alkalommal vett részt ezen a rendezvényen, de nem verseny céllal. Bár sokak szerint az elkészített ételek minősége versenyképes volt, azonban inkább szeretnénk volna meghálálni a klub támogatóinak, hogy részt vesznek rendezvényeinken, és mind jelenlétükkel, mind anyagi támogatásukkal, segítik a Szolnoki Rotary klub munkáját.

Jól esik az ebéd

A szokásos kifejezés azért helytálló, mert már ötödik éve, hogy a klub gasztronómiai szekciója, hallatlan precizitással, és gyakorlottsággal szervezi meg a népes támogatók, a klubtagok és családjaik vendéglátását! A 2016. évben összesen négy bográcsban készítettük az ebédnek valót. Az elmaradhatatlan körmös pacal, özgulyás és birkás káposzta mellett Pomázi Gábor klubtársunk még vaddisznó pörkölttel is elkápráztatott bennünket.

A finomságok harangszóra elkészültek és közel 150-200 adag ételt szolgáltunk fel barátainknak és klubtársainknak, amelyet aztán csapolt sörrel, (köszönet érte Pető

Bartalos Zoltán és Sticz Ferenc

Krisztián klubtársunknak) finom hideg rozé spriccerrel és málnaszörppel öblítettünk! Észre sem vettük, hogy a bográcsok kiürültek és körülöttünk már pakolni kezdtek. A rendezvény tehát elérte célját, ismét jó hangulatban, finom ételekkel és italokkal, sikerült eltöltenünk egy szombati

Tessék a repeta!

***Dr. Nagy Tibor, felesége Ilike,
Pénzes Ilona kormányzó és Bartalos Zoltán***

napot, a Rotarys barátság jegyében! Köszönet a szervezőknek, a klubtagságnak, illetve támogató barátainknak, akire a továbbiakban is számítunk!! Találkozunk 2017 ben!!

Sticz Ferenc

Bográcsbarátság

És azt ismered, hogy

Végső rottyogás

Készül a remekmű!

FRÖCCSKÍNÁLÁS 2017

Így kell ezt csinálni!

A Tiszavirág Fesztivál keretein belül hetedik alkalommal került sor a Szolnoki Maláta téren az immár hagyománnyá vált fröccskínálásra, melyhez a finom bort az előző évhez hasonlóan Kalina Tamás borász biztosította. A programokra kilátogatók adományaikkal támogatták a Rotary Club perselyét, cserébe egy jó fröccsöt, a gyerekek egy finom szörpöt, de akár kettőt is meghihattak.

A faház előtt mindig többen álldogáltak, beszélgettek a klub tagjaival, akik önkéntesen kiszolgálói és borkínálói feladatokat látták el napi váltásban. Sok ismerős és ismeretlen fröccskedvelő látogató adományát az idén is karitatív és humanitárius tevékenységre (ifjúsági csereprogram) fordítja a klub, ahogy ezt teszi évről évre. Köszönjük a fröccskedvelők adományait, valamint a Kovács családnak azt, hogy az idén is biztosították a Rotary Club Szolnok részére a faházat.

Molnár Imre

Beindult a fröccskínálás!

A kép jobb szélén a főszervező: Molnár Imre

ROTARY MECÉNÁS DÍJ FELHÍVÁS

A Rotary Clubok nemzetközi hálózatának szellemiségével egyezően a Rotary Club Szolnok a maga elé tűzött célok megvalósítására törekedve Szolnok város és környéke kulturális örökségének megővését, a kulturális javak gyarapítását, közkinccsé tételét, a szellemi-kulturális élet fejlesztésének előmozdítását anyagi erőfeszítésekkel támogatók elismerésére 2000-ben Rotary Mecénás Díjat alapított. A díj 2018. évi odaítéléséhez a klub – az alábbiak figyelembevételével kéri és várja a civil és egyéb szervezetek, baráti körök, egyének javaslatait.

1./ A díj adományozásának szabályzata szerint javaslatot lehet tenni arra a természetes vagy jogi személyre, aki a közelmúltban jelentős mértékben támogatta a bevezetőben körvonalazott célok megvalósítását.

2./ A javaslatnak tartalmaznia kell a díjra méltónak talált személy nevét, címét, valamint az elismerni kívánt tevékenység, teljesítmény

azonosítható módon megfogalmazott leírását, lehetőség szerint pontosan megjelölve a mecenatúra mértékét.

3./ A javaslatot 2017. november 15-ig kérjük írásban eljuttatni a klub címére: Rotary Club Szolnok, 5000 Szolnok, Baross u. 20. További felvilágosítás a kuratórium elnökétől, Dr. Szalóki Istvántól kapható (tel.: 56/241-359; 20/377-47-40).

4./ Egy évben legfeljebb egy díj ítélhető oda. Indokolt esetben a díj megosztható. A klub fenntartja a jogot arra, hogy adott évben a díjat nem adja ki.

A Rotary Mecénás Díj magas művészi értékű kispasztikából – Pogány Gábor Benő szobrászművész alkotása – és oklevélből áll. A díjat 2018. januárjában, a magyar kultúra napján megrendezésre kerülő városi ünnepségen adjuk át.

Rotary Mecénás Díj kuratóriuma

DISZNÓVÁGÁS TÓSZEGEN

Kezdet...

A 2016. évi őszi és a 2017. évi téli jótékonyági programjaink egymást érték, melynek köszönhetően a klubtagság alaposan kidolgozta magát. Ezért döntött úgy a klub elnöksége, hogy a „Sétáló Rotary” keretein belül szervezzünk egy hangulatos családi napot, amelyet szereteteinkkel együtt töltenénk el.

Az etno-horror show-ra, azaz a disznóvágásra 2017. február 11-én, szombaton a tószegi vadászházban került sor. A gasztronómiai indíttatású büntény áldozata egy 300 kg tömegű mangelica volt, amelynek feldolgozásában bárki részt vehetett. A nap során folyamatosan érkeztek a klubtagok, akik a fogópálinka és a hagymás vér elfogyasztása után jó hangulatban idézték fel a klubélet humoros mozzanatait.

... és vég

Közben a tószegi háziasszonyok elkészültek a finom vacsorával. Sorrendben orjaleves, töltött káposzta, sült hurka és házi rétes követték egymást. A vacsora végeztével folytatódott az önfeledt beszélgetés, majd Varga Ilike és csapata által megszervezett családi vetélkedőn vehettünk részt, melynek győztese Sinali Sándor és Erika lett. Ezután – figyelemmel a hajnali kezdésre – végett vetettünk a zenének, és hazamentek a legények.

2018. telére már hízik a mangelica...

Sticz Ferenc

Tájkép csata után

ELŐADÓINK VOLTAK

A 2016/17-es Rotary évben egyéb programjaink miatt az előző évekhez képest kevesebb előadónk volt, de a hagyományt tovább folytattuk. Először Molnár László színművész mutatkozott be. Elmesélte, hogy hortobágyi gyerekként, a vers szeretete miatt indult színészi a pályán. Vidéki kötődése többek között azért is erős, mert Budapesten „nem látta az eget”. Szeret Szolnokon lenni, a város már második otthona. A klubtársak az előadás alkalmával méltatták színpadi munkáját, és felidéztek főbb alakításait Molnár Lászlónak, aki napjaink meghatározó, emblematisztikus karakterévé vált a Szolnoki Szigligeti Színháznak. Búcsúzóul azt kívántuk, hogy még sok előadás keretében szórakoztassa a nagyérdemű közönséget Szolnokon.

Az előadók sorát Magyar Péterné Bede Marianna folytatta. Előadónk a város és a térség ivóvíz és csatorna szolgáltatóját, a Víz és Csatornaművek Koncessziós Zrt-ét mutatta be. A hallgatóság talán ezen előadás során döbbsent arra rá, hogy ami nekünk a világ legtermészetesebb dolga, hogy tiszta, iható víz folyik a csapból, az mögött milyen sok ember kemény, napi 24 órás munkája van. Öröm volt hallgatni a város és a munkahelye iránti elkötelezettségét, a magas szakmai kompetencia mellett, melyek összhangban vannak a környezetvédelemmel.

Gyúr Gabriella, a Fölszállott a Páva tehetségkutató műsor felfedezettje Dobosi Robert barátunk támogatásával jött el hozzánk és részesített minket egy csodálatos élményben. Gabriella elénekelt nekünk egy szívhez szóló dalt, édesanyja pedig beszélt a Csángóföldről, Trunk faluról, szűkebb környezetéről.

Az előadónk sorát ebben a Rotary évben Dr. Pócz János zárta. Előadónk a „3B egyedi döntéshozatali módszerről (Personality and Behaviour Based Business) tartott előadást. Az előadás a kommunikációs félreértés miatt nehezen indult - projektor hiánya -, de az előadó rátermettsége pótolta a vizuális eszköz hiányát. A rövid beszámoló alatt „pillanatképet” kaptunk a 3B „rendszer” működéséről, piaci szerepéről, tájékozottabbak lettünk a versenyszféra ezen folyamatairól.

Elődeink örökségét, az előadásokat továbbra is folytatnunk kell, sok érdekes embert ismerünk meg, hasznos információkat kapunk, illetve a klubunkat is egyre többen ismerik meg.

Bartalos Zoltán

Molnár László

Gyúr Gabriella

Magyar Péterné Bede Marianna

Dr. Pócz János

MÉCSÉSÚSZTATÁS A ZOUNOK SZOBORNÁL • 2016. AUGUSZTUS XX.

*Hölgyeim és Uraim! Tisztelt megemlékezők!
Kedves mécses úszatók!*

Azt regélték, hogy a történelmi Magyarország közepe a szarvasi szélmalom molnárjának nadrágcsatja közepére esett. A tudományos megállapítás hiteléből számomra némileg levon valamit az a tény, hogy mindezt pont a szarvasi középiskola földrajztanára határozta meg ily módon. Másrészt, én szerintem nemcsak Magyarország, de az egész kerek világ közepe mindenki számára ott van, ahol épp ő él. Az ő élete, mindennapjai, bánata és öröme a hely körül forog. Nekünk például ilyen pont a szolnoki Tiszapart, a Zounuk ispán szobor. Nekünk itt van a Föld csakrája, Attila halma, a gyógyító és mágneses kisugárzás. Mi itt vagyunk otthon!

S ezt így érezhette az elfolyó Tisza folyót nézve évezredekken keresztül minden korszak e magaslaton élt lakója. A kőkori, a rézkori, bronzkori, vaskori, népvándorlás-kori, honfoglaló eleink e folyók, vizek övezte kis magaslatot nevezték a legkülönbözőbb nyelveken otthonnak, hazának.

E mécses úsztatás elindító e napon, ezen alkalommal, e hagyomány elindításával feltételezem, arra gondoltak, hogy a Város Napja alkalmából méltón megemlékezünk s gondolunk ilyenkor Zounuk ispánra, Szent Istvánra, városnapra, vasútépítőkre, középkori hősökre, törökverő, labancverő várvédőkre, 48-asokra, szolnoki eleinkre. Én meg, bár mindig a mindenséget vágytam számba venni, magunknál tovább még nem jutottam! Történelmi tényekbe csomagolva, ágyazva ugyan, de mindig magunkról beszéltem, a minket foglalkoztató örömökről és gondokról.

Mi úgy éljük meg saját korunkat, mint egy szakadatlan küzdelmet a gazdasági válsággal, a migránsokkal, a tagadhatatlan megélvő munkanélküliséggel, elvándorlással, a gyenge forinttal, a hét éve változatlan közalkalmazotti bérekkel, a bedőlt Questorral, a

Indulhat a mécses?

becsapott devizahitelekkel. Édesapámnak gyerekkorban a 2. világháború jutott, ifjúkorát a padlásseprő Rákosi alatt, egyetemista éveit '56 idején élte. Még legnyugodtabb korszaka a kádári konszolidáció idejére esett, s azért boldog, hogy személyesen megélhette a rendszerváltást. A nagyapám életében katonaként volt két világháború, egy Trianon, '48 után egy teljes államosítás, ami szinte elvitt mindent, amit a bedőlő Korona pénzrendszer, a nagy gazdasági világválság, a pengő infláció meghagyott a Horváth családnak. Senkihez nem lehetett fordulni, hogy az 5 gyerekes családfenntartót miért viszik el katonának évekre, s pláne nem fizetett senki a Szovjetunióban hadifogolyként rabszolgamunkával letöltött éveikért. Ő meg azért volt boldog, mert hazajutott, s látta 5 gyermekét emberként felnőni.

Ha a családom történetében továbbmennék, egymást érnék a frontszolgálatok, sebesülések, csonkolások, teljes jószág és vagyonszerzés, 3 éves KuK katonaidők, a már csak családi bibliánkban megőrzött tucatnyi csecsemőhalál, a „nyugszik messze idegenbe” vagy a forradalmi és rebellis tevékenységért „sáncmunkára ítélték” bejegyzés.

Mit mondjak én nekik? Mit írjak én be a családi bibliába? Hogy romlik a forint? Hogy sokaknak nem tetszik az életpálya modell? Hogy fizetős az autópálya? Hogy már lassan csak 27 országba utazhatok szabadon, határellenőrzés nélkül, mert Nagy-Britannia a kilépésre szavazott?

Nem értenék meg a gondjainkat. Nem értenék meg, mert nem azonosak voltak az elvárásaink sem. Ők akkor voltak elégedettek magukkal, ha egész évben ételt tudtak tenni az asztalra, ha a jó fejű gyereket taníttathatták, ha együtt volt, egy házban akár három generáció. Az Alföldön 20, maximum 30 hold volt a világ. Abból egy nagycsalád már bőven megélt, igaz, komoly, rendszeres és napi fizikai munkával. Ők ültek elől a templomban, tartották fenn a közösséget, várost, áldozták vérüket a hazáért. Na, nekik meg az a 20 hold volt nemcsak az álom, de ha meglett, valóban maga a világ közepe! Ne higgyünk el azért mindent a szarvasi földrajztanároknak sem!

Köszönöm a figyelmet!

Horváth László

A rendezvény még Zounuk ispánnak is tetszene!

ADVENTI VACSORA • 2016.

2016. december 19. napján, az Advent utolsó vasárnapját követően rendeztük meg hagyományos családi vacsoránkat, amikor családtagjainkkal és cserediákjainkkal eltölthettünk egy kellemes, meghitt estét.

Sticz Ferenc háznagy szeretettel köszöntötte a megjelent klubtagokat, hozzátartozóikat és a cserediákokat. Majd Bartalos Zoltán elnök úr rövid beszédet tartott az elmúlt féldről, a nehézségekről és örömeiről.

Ezt követően fűsági felelősünk, Sinali Sándor ajándékkal köszöntötte a Szolnokon lévő külföldi cserediákokat, a finn Elisát, az argentin Martinát. Az amerikai Ted barátunk sajnos nem tudott eljönni közénk.

Az est házigazdája Csószity Zoltán ünnepi szavai előtt az azóta már Munkácsy-díjas Verebes György festőművész zongora kíséretével Tárnai Attila színművész „Az előestén” című lélekemelő, produkcióját hallgathattuk meg.

A klubtagok ezután a Rotary kehellyel koccintottak és apró ajándékkal kedveskedtek szeretteiknek.

Jó volt ismét a Rotaryban együtt lenni, beszélgetni, elmélkedni ezen a meghitt estén!

Csószity Zoltán főszervező köszöntötte a jelenlévőket

Ünnepélyes hangulat

Verebes György és Tárnai Attila

A Galéria étteremben

FOTÓKIÁLLÍTÁS ZENTÁN

Végtelen természet címmel volt látható 2016. júliusában Zentán, a Művelődési Ház különtermében Kardos Tamás fotókiállítása. A különleges hangulatú természetfotók hosszú évek munkájával születtek meg. A zentai Rotary klub szervezésében a város első írásos emlékének 800. évfordulója jegyében megrendezett kiállításon elsőként Híres Iván, a zentai rotariánusok leköszönő elnöke üdvözölte az egybegyűlteket, majd pedig Szarka Mándity Krisztina, a Városi Múzeum művészettörténésze beszélt a kiállított alkotásokról, végül pedig maga az alkotó is megosztotta gondolatait a jelenlévőkkel.

Kardos Tamás gyermekkorában vett egy Pajtás fényképezőgépet, s ezzel kezdett el fotózni. Egy évre rá bátyja apró darabokra szedte szét ezt a gépet. Ekkor határozta el, hogy fotózással foglalkozik majd. Húsz évvel később debreceni unokabátyja sötétkamrájában látta először, hogy miképpen is hívják elő képeket, s miután hazautazott Szolnokra, ő is elkezdte berendezni a saját fotólaborját. 1984-ben a vízűgy fotólaboránsa, két évre rá pedig a szolnoki kórház fotósa lett, ahol a különleges eseteket örökítette meg.

Tekintettel arra, hogy a szülei süketnémák voltak, valamilyen módon szeretne volna megmutatni magát. Kezdetben szociográfiai fotókat készített, amelyeken a szegénységet és az eseteket igyekezett bemutatni. A szolnoki kórházban ehhez adottak voltak a feltételek, hiszen ott volt a gyermekosztály, a lábadozó kis betegekkel. Az itt készült képeket különböző pályázatokra is elküldte, s amelyekkel meg is nyerte ezeket.

A fotókiállítás megnyitója

A kórházi képek után később a természetfotózással kezdett el foglalkozni. Ahogyan Kardos Tamás a zentai fotókiállítás megnyitóján is elmondta: a világban rengeteg vér van, s ezeket igyekszik kihagyni, a képek által pedig egy kis nyugalmat szeretne sugározni, hogy ha rövid időre is, de megnyugodjon azoknak a lelke, akik megtekintik a kiállításon kiállított fotókat.

Kardos Tamás munkásságért több elismerésben is részesült, amelyek közül a legrangosabb a Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztje, amivel 1997-ben tüntették ki. A fotóművész azonban a Magyar Virágkötők Szakmai Egyesületének szeretetszolgálatát tartja a legrangosabb elismerésének, amelyet 2016. februárjában kapott.

KENUTÚRA A HOLT-TISZÁN

A vezérevezős: Dr. Kürti László

2016. augusztus 27-én az RC Tisza vállalkozó kedvű csapatával ismételten nekilendültünk, hogy kenekkel evezve leküzdjük a tavalyi túrán már jól feltérképezett Holt-Tisza távot. Az indulás, a hajók vízre helyezése kisebb nehézséggel kezdődött. Azonban Horváth Laci barátunk rotarys önfeláldozással vízbe vetette magát és az akadályt képező ágakat, moszatokat félrelökve utat nyitott nekünk, gy az egész kenus csapat néhány perc után vidáman evezett a cél felé.

Az időjárás-felelős is tette dolgát, gyönyörű, napfényes napot fogtunk ki, többen pihenésképpen úsztak is egyet. Mint utólag kide-

rült a Holt-Tisza se nem zsugorodott, se nem nyújtózott egy év alatt, így a kenutúra ugyanannyi időt vett igénybe, mint tavaly. A Holt-Tiszai sporttelepen a gasztronómiai bizottság már reggeltől készült, így mikor a távot teljesítve kikötöttünk csodálatosan finom ebéd várt ránk! Késő délutánig beszélgettünk, felidézttük az út viszontagságait, majd a következő évi túra terveivel tértünk haza. Köszönet minden szervezőnek, Deák Józsinak, a gasztronómiai bizottság tagjainak, Sticz Ferinek, Lakatos Lacinak és Sinali Sanyinak, hogy újra együtt tölthettünk egy felejthetetlen napot! Jövőre ismét találkozunk!

Kürti László

Húúúúzd meg!

ROTARY-BÁL

Huszárik Kata,
a bál háziasszonya

2014 és '15 novemberében volt egy-egy este, amikor sajgott a szívem... Az aktuális év Rotary-bálját rendezték meg ekkor Szolnokon, melyen én a budapesti elfoglaltságom miatt sajnos nem tudtam részt venni. Így a 'bál háziasszonya' szerepet helyettem Lőrincz Judit operaénekes, illetve az egyik legkedvesebb egykori szolnoki kolléganóm, Jankovics Anna színművész töltötte be. Ahogy hallottam, sikeresen!

Nagy volt az örömöm, amikor 2016. szeptemberében a naptáramra néztem, és azt láttam, hogy a Rotary Club Szolnok által november 5.-én megrendezésre kerülő 15. Rotary Adománygyűjtő Bálon a szervezőknek nem kell a helyettesítéséről gondoskodniuk: a felkérésüknek eleget tudok tenni!

Szalayné Farkas Julianna

Örültem, és készültem... Már egy órával a bál kezdete előtt a bál helyszínére érkeztem. A Megyeháza Dísztermébe lépve a korábbi Rotary-bálok emlékei törtek elő bennem. Azt láttam, hogy a pompa a korábbi bálokénál semmivel sem kisebb. Az érkező

Bartalos Zoltán

vendégek, köztük a sok kedves ismerősöm felém küldött mosolyát nem halványította a két évi távollétem... Úgy éreztem, csupa kedves, jó barát vesz segítőkészen körül. Jóleső érzés volt most ismét Szolnokon lenni!

„A királyok udvariassága a pontosság!” Pontban este hét órakor köszöntöttem a jelenlévőket, majd a klub elnöke, Bartalos Zoltán megnyitotta a bált. Kiemelten megköszönte, hogy a zentai és a budapesti Duna RC képviselői is jelen voltak. Ezt követően Szalay Ferenc polgármester a legjelentősebb szolnoki civil szervezetként jellemezte

Bontovics Letícia és Rusvai Máté

Indulhat a tánc!

Szalay Ferenc polgármester

beszédében a RC Szolnok Egyesületet a bál résztvevői előtt. Dr. Apáti Pál, a magyar Rotary District alkormányzója Pénzes Ilona kormányzó asszony nevében is köszöntötte a bálzókat. A báli bevétel kedvezményezettje, közismert nevén a szolnoki Gyermekváros vezetője, Szalayné Farkas Julianna felvázolta, hogy mire fogják fordítani a jelen jótékonyági bál bevételét. A következő percekben a Szolnoki Széchenyi Gimnázium ifjú művészei előadását élvezhettük. Az est kiemelkedő eseménye volt egy nagyon fiatal, tehetséges táncospár: Bontovics Leticia és Rusvai Máté bemutatkozása. A produkciójukat a TV-nézők néhány nap múlva a 'Felszállott a páva' műsorában láthatták. A vacsorát - amint a korábbi években, úgy ezen az estén is - több, mint egy tucatnyi kiváló étterem, cukrászat biztosította. Megérkezéskor a vendégek az asztalaikon az egerszalóki Juhász Testvérek Pincészete kiváló borait találták. Ajándék volt ez a jótékonykodók számára. A Rotary-bálokat a Juhász pincészet évek óta támogatja. A társaság képviselőjében Juhász Ádám főborász volt jelen. Először húzta a Rotary-bálon a 'talpalávalót' egy népszerű zenekar, az élőzene kiváló képviselője, a ceglédi 'Koktél 4U' hat fős együttese. Ők „A zene íze”! Nevük magában hordozza a sokszínűségüket. Nem okoztak csalódást! A meghatóan szép percekre sor került ezen az estén is: a klubtagok kezében már hagyományosan csendültek össze a vörös boros ólomkristály Rotary-poharak. Örömteli újdonság volt számomra, hogy első alkalommal én is részt vehettem a szertartáson a monogramommal gravírozott kristálypohárral a kezemben...

Ugyancsak hagyományos volt Antal Pirocska 'számmissztikus' és Bari Ilona grafológus jelenléte, szolgáltatása a bálzóók számára.

A vacsora után Bartalos Zoltán elnök és a felesége nyitotta meg a táncot.

Éjfél előtt lezárult a tombola-jegy vásárlásának lehetősége. A tombola-sorsolás sokaknak, így Gergő fiamnak is örömmel zárult, hiszen megnyerte azt a válltáskát, ami nagyon megtetszett neki. A sorsolás után véget ért a háziasszony szerepe. Úgy érzem, ismét sikeres volt az évad nyitó bálja Szolnokon, sokak számára kellemes emléket fog felidézni a közeli-távoli jövőben is.

A bált követő egy éven belül valószínűleg ismét nem leszek hasonló rendezvényen. Viszont 2017 novemberében nagyon szívesen lennék jelen a szolnoki Rotary-bálban, mert a visszaemlékezésem megírása idején már csak a klub legtöbb tagjának barátsága, a bálzóók kedvessége köt lélekben Szolnokhoz. Mindent megteszek majd azért, hogy ha hívnak, ott lehessenek...

*Huszárik Kata
színművész, a bál háziasszonya*

Dr. Apáti Pál alkormányzó (balra) a Rotary-bálon

Egy-két-há-négy!

EGERSZALÓKI BORTÚRA

Jó volt a hangulat

2017. május 12-én az első Rotarys bortúránkon vehettünk részt feleségemmel, a szokatlanul hűvös és csapadékos tavasz egyik napsütéses, szép péntekén, Egerben. A csapat nagyobbik része Egerszalókon foglalt szállást, mert másnap közös főzésre, és a Juhász- pincészet látogatására készültek. Számunkra elég későn derült ki, hogy mi is el tudunk jönni pénteken, így Egerben találunk szállást magunknak.

Este 6 órakor kezdődött a közös program: Kovács Nimród kézműves borászatának bejárata előtt, a Verőszala utcai pincesoron találkoztunk a többiekkel, kiket transzfer szállított be Egerszalókról. Az igényesen kialakított pincében Doros Judit, szolnoki gyökerekkel rendelkező sommelier fogadta kicsivel több mint tíz fős társaságunkat, kinek jóvoltából mindjárt egy finom rozéval kezdhettük az ismerkedést.

Mint megtudtuk, a borászat három Eger környéki szőlőterülettel rendelkezik, mintegy 30 hektáron gazdálkodik, és három kategóriában készít borokat: Mindennapi Örömök néven napi fogyasztásra, fröccsözésre szánt igen finom könnyű borokat készít (az üdvözlésünkre bontott Egri Rosé 2016 is ebbe a családba tartozik), Monopole Borok néven hozza forgalomba birtok borait (100%-ban saját dűlőin termett, hozzáadott vásárolt gyümölcsöt nem tartalmaznak), és természetesen nagy borokat is készítenek, melyek közül a száraz furmint, a Grand Bleu, és az NJK borok

emelkednek ki. A kölcsönös ismerkedés után rövid pincelátogatás következett (a Verőszalai picesor a történelmi Rác hóstyában, a Szala-patak völgyében található, pincéit könnyen faragható miocén korú riolittufába vájták- mint arra Szalóki Pista bácsi nagyon helyesen felhívta a jelenlévők figyelmét), majd egy elegáns terembe vezettek bennünket, ahol kellemes kandallótűz mellett hidegtálakkal terített asztalon folytatódott a birtok borainak kóstolása.

2016-os Egri Csillaggal nyitottuk az estét (30% Olaszrizling+ 30 % Leányka+ 20 % Szürkebarát + 20 % Chardonnay), majd egy illatos chardonnay-t, és közkívánatra egy igen kiváló száraz furmint került a poharakba. A borászat furmintja a történelmi Nagy-Eged hegy, Eger legjobb termőterületének ajándéka (Szepsy-féle vesszőkkel telepített). Egyszer használt 225 literes kis és 500 literes ászokhordóban erjedt, nyolc hónapig finomseprőn érlelődött. Különleges élmény volt ezzel a borral zárni a fehérsort.

2012-es Pinot- Noirral, 2013-as Bikavérrel, majd 2013-as Syrah-al folytattuk a vörösborok kóstolását. A hidegtálak tartalmának hirtelen csökkenésével egyenes arányban érkeztek meg a teste- sebb vörösborokkal együtt járó erőteljesebb savak is. Minden bor különleges karakterű, a maga nemében kiemelkedő tétel volt.

A kóstolónak eredetileg nem képezte részét ugyan, de a csapat vörösborokat szerető tagjainak erős nyomására egy palack 2009-es NJK (zászlós bor, a Nagy-Eged-hegyen lévő Grand Superior területéről származó fajták, Kékfrankos, Pinot Noir és Syrah házasítása) is felkerült az asztalra, méltó befejezést kínálva az esté- nek.

Remek hangulatban, jó társaságban, jó borokat felkínáló este után minden létező formában feltöltődve zártuk ezt a tartalmas estét. Búcsúzás közben vendéglátónk egy hangosan kimondott gondolata ütötte meg a fületem: Már majdnem felejtettem, ezek a szolnokiai mennyivel jobban tudnak mulatni, mint az egriek!

Dobozi Róbert

A bortúra résztvevői

CSALÁDI HÉTVEGE A MÁTRÁBAN

Indulásra készen

Kedves Olvasó!

Engedtessek meg nekem, mint ötletgazdának és túravezetőnek, hogy egyes szám első személyben adjak röviden számot a RC Szolnok 2016. októberi egyik rendezvényéről!

Előzményként megemlítem, hogy évekkorábban a klubunk tagjai támogatták egy 'nagyszabású' javaslatomat. Ennek lényege az volt, hogy a közel ötven magyar Rotary Club néhány természetbe vágyó, azt szerető, túrázni hajlandó tagja valamely kölcsönösen meghatározott és elfogadott napon 'szállja meg' az 1128 km hosszúságú Országos Kéktúra egy-egy szakaszát, és - a média figyelmébe ajánlva az eseményt -, egyszerre járjuk be azt.

Az első fecskék október 7.-én, pénteken délután már 4-5 óra körül megérkeztek. Hat órától az étteremben közös vacsorát, majd hét órától teke-partit terveztünk a kultúrházi tekepályán, amit a kedvünkért kitakarítottak, befűtöttek... Azonban nemhogy hétig, de nyolc óráig sem fejeztük be a jó hangulatú vacsorát. Így a teke elmaradt. Igyekeztem mindenkit 'hazaterelni' a szállására, hogy reggel pihenten induljunk a piros kereszttel jelölt turista útvonalon nyugatra, a Galyatető felé.

A gyalai Kéktúra kilátó tetején, már kellően hűvös, de a túrázáshoz kiváló őszi időben a panorámában gyönyörködtünk. A 'gyönyört' fokozandó, id. Sinali Sándor, az RC Debrecen tagja zsebéből egyik, míg az ifjabbikéből, az RC Szolnok tagja, Sinali 'Sanyi' zsebéből másikkajta szíverősítő került elő. Egészségünkre vált, köszönjük! Az étteremben némi elemózsia, kávé, üdítő elfogyasztása után indulunk vissza.

Bár a visszaút sem volt helyenként mindenki számára probléma-

A kép előterében a legfiatalabb túrázó: Boda Eszter

mentes: egyes klubtársaink kedves feleségeit határozott szóval, a szarvasagancsos túrabotom említésével kellett lendületbe hoznom. Másnap már állítólag megbocsátott érte... Egyetértésben fogadta el a csapat a javaslatomat: a fenyő-arborétumot érintve tegyük egy kis kitérőt Rudolf-tanya felé.

A kirándulás 'hőse' a még tíz évet sem megélt Boda Eszti volt, aki egyetlen zokszó nélkül

tette meg az utat többnyire az anyukája közelében tartózkodva! Megemlíteném, hogy az apukája a szállások megszervezésében, a közös költségek begyűjtésében jeleskedett.

Fél öt körül értük el a szálláshelyeinket. Itt kézmosás, gyors 'szelvényigazítás', vagy -csere után indultunk az étterembe, ahol a Sticz-Lakatos duó által prezentált, bográcsban főzött finom csülkös babgulyás várta a kimerült, általuk már elvesztettnek vélt jövevényeket. Előtte persze nem maradt el az 'Eredeti Tószegi Szilva-pálinka', amit ugyancsak Sticz Ferinek köszönhetünk! Köszönet neki utólag is ételért-italért! Desszertként az előrelátók otthonról hozott finom süteményei szolgáltak. A vacsora során megható élményben volt részem: a szervező munkáját a klubtársak egy szép, gravírozott üveg kispasztikával jutalmazták. A rajta olvasható „A magvető” felirat számomra azt jelzi, hogy csak az első volt ez a kirándulás a jövőben megrendezésre kerülők sorában, melyet továbbiak fognak követni. Úgy legyen, szívesen szervezem majd azokat is!

A jó hegyi levegő, a kiadós napi séta, majd a bőséges vacsora egyes feleségeket az étterem végében már-már elsenderíteni látszott. Pedig akkor került sor a borbemutatóra. A gyöngyösi Kis-Benedek György pincészet tulajdonos-főborásza ajánlotta a figyelmünkbe hat borát. Egyes vendégházak teraszán még előkerültek rejtett palackok, és a csend nyugalma meg nem törve hangzottak el okosabbnál okosabb gondolatok. Ki korábban, ki később, de 11 óra után - mélyet szippantva a hűvös levegőből - mindenki nyugovóra tért... Bizonyára senkit sem kellett ringatni!

A 'hivatalos' közös program a Nemzeti Parkká nyilvánított, egykor hírhedt recski láger területén fejeződött be, bár voltak, akik Horvát Gyuszi vezetésével Mátraházára utaztak egy vadmalac ragu elfogyasztása végett. Akiknek nem volt lehetőségük az előző napokon eljönni, azokat délután még egy 'rövid túrára' invitáltam.

Összességében sikeresnek tekinthető az első - remélem a résztvevők számára kellemes emlékeket ébresztő - mátrai kirándulás, melyen 31-en vettünk részt.

Gyakran hallom innen-onnan: jövőre ismét elmegyünk...

Jó túrázást, természet-szeretetet kívánok mindenkinek!

**Dr. Szalóki István,
„A Mátra párdúca”**

Szalóki István
(Szakács Attila past-president szerint: „A Mátra párdúca”)

BICOGÓ MARATON 2016

Horvát Gyula

A 2016. évben is ragyogóan helytállt a Rotary Club Szolnok bicogó csapata, amelyik 4. alkalommal teljesítette a Szolnok-Tiszasüly közötti távot. A csapat minden tagja kiválóan versenyzett, a 7 évestől a 73 évesig. Dicséret illeti a lányokat és a fiúkat, az egyedülállókat és a családosokat.

A népes csapat 4 órán belül teljesítette a távot, amely elismerésre méltó teljesítmény. Az igazi siker azonban az volt, hogy a csapat a verseny előtt becsületesen felkészült, edzett, mozgott az egészsége megőrzése érdekében.

Külön öröm volt számomra, hogy a verseny végeztével egyre nő azok száma, akik a visszafelé vezető utat is kerékpárral tették meg.

Remélem, hogy a 2017. évben is együtt marad ez a csapat! Addig is jó sportolást és jó egészséget kívánok mindenkinek!

Horvát Gyula

A kép előterében Molnár Julika

Most felszálljak vagy leszálljak?

147-es rajtszámmal: Dr. Kürti László

ROTARY-DÍJAZOTT A FÖLSZÁLLOTT A PÁVÁBAN

Gyúr Gabriella

A „Fölszállott a Páva” népzenei tehetségkutató műsor 2016-os évfolyama kizárólag a gyermekekről szólt. A 14. életévüket még be nem töltött ifjú tehetségek versenyére összesen hét területi válogatón, több mint négyezer jelentkező közül végül 313 produkciót talált érdemesnek a szakmai zsűri a továbbjutásra, azaz a televíziós vetélkedőbe való bekerülésre.

Túlzás nélkül állíthatom, hogy a Kárpát-medence összmagyar-ságának fiatal tehetségei szinte kivétel nélkül megmozdultak erre a felhívásra. Még a Kárpátokon kívüli egyetlen őshonos magyar népcsoport, a moldvai csángó-magyarok hagyományörzői is szép számmal készítettek fel gyermekeket a megmérettetésre. A moldvai Trunk község falugazdjaként két falubeli tehetséget is szerettem volna megmutatni a világnak, a helyi magyar taní-

**A Rotary Club Szolnok
ösztöndíjat adományoz Gyúr Gabriellának**

tó néni segítségével a 13 éves Gyúr Gabikát, és a 10 éves Bodó Alexet. A gyermekekről azt kell tudni, hogy mindketten a déli-csángók, azaz a moldvai magyarok legősibb csoportjához tartoznak. Míg a moldvai magyarság nagyobbik része a Madéfalvi veszedelem után, azaz kb. 250 éve érkezett Moldvába, addig a ma már csak öt faluban élő déli-csángók a tudomány jelenlegi állása szerint minimum 800 esztendeje jelenlegi lakhelyükön élnek. Nyelvjárásuk, kultúrájuk, zárkózott életmódjuk is jelentősen megkülönbözteti őket a környező, mintegy ötvenezres lélek-

számú magyar ajkú, székely eredetű csángóságtól.

A gyermekek felkészítését nagyon megnehezítették a származásukból adódó különleges körülmények: a Moldvára általánosan jellemző erős román nyelvi és közigazgatási hatások, valamint a magyar nyelv tanításának fakultatív jellege. Gabika felkészítését a méltán híres és elismert Klézsei Botezatu Viktori néni vállalta magára, aki a számtalan nehézség ellenére becsülettel helytállva, a feladatát messzemenőig teljesítette. Gabika különleges hangjával, sugárzó egyéniségevel mindenkit elbűvölve jutott tovább a fordulókön, s néne Viktori szakértő kezei alatt olyan hiteles népművészé fejlődhetett ezekben a hónapokban, amilyenek ott, a Páván megismerhették őt.

Gyúr Gabika ugyan végül nem jutott be a döntőbe, de teljesítményével két elismerést is kiérdemelt a 2016. évi Fölszállott a Pává-

Bartalos Zoltán, Gyúr Gabriella és V. Németh Imre

ban. A Földművelésügyi Minisztérium Hungarikum Bizottsága pénzadománnyal is járó különdíjat, míg a Szolnoki Rotary Club egy öt évre szóló ösztöndíjat adományozott a Trunki Pávának, a csángó-magyar népművészeti hagyományok fenntartásához és terjesztéséhez kapcsolódó tanulmányainak támogatására.

A díjakat V. Németh Zsolt államtitkár, országgyűlési képviselő, és Bartalos Zoltán a Szolnoki Rotary Club elnöke adta át. Ez úton is köszönöm a szolnoki Rotary klub tagságának, barátaimnak, hogy egy ilyen nemes ügy mellé álltak - s megígérem, hogy ameddig tehetem - folyamatosan be fogok számolni a moldvai magyarok, különösen a déli-csángók és Gyúr Gabika sorsának alakulásáról.

Dobozi Róbert

Nagy sikert aratott a Fölszállott a Páva

KORMÁNYZÓI LÁTOGATÁS

Bartalos Zoltán és Pénzes Ilona

Pénzes Ilona kormányzó asszony (2016/2017 DG) és dr. Apáti Pál alkormányzó 2017. február 20. napján meglátogatta Rotary Club Szolnok egyesületet. A látogatás első részében a klub elnöksége beszámolt a 2016/17-es program eddigi megvalósulásáról, majd a kormányzó asszony és az alkormányzó értékelte az országos programokat, valamint a hátralévő programokról beszélt. Kormányzó asszony kifejezte elégedettségét a Rotary Club Szolnok tevékenységével kapcsolatban.

Az elnökségi ülés után ünnepi vacsora keretében a Szociális Foglalkoztató Intézet Gondozotti Közösségéért Alapítvány (Liget Otthon) részére ünnepélyes keretek között adtuk át az adventi forraltbor kínálás eredményét. Az alapítvány képviselői megköszönték a támogatást, elmondták, hogy az otthon lakóinak sporttevékenységét (sporteszköz és utazás) fogja a

Pénzes Ilona alkormányzó

Bartalos Zoltán az RC Szolnok elnöke nyilatkozik a Szolnok Tv-nek

Vörösné Békessy Klára, a Liget Otthon igazgatója a klubülésen

364.000.-Ft összegű adomány támogatni. Az elszámolást, az összeg felhasználását - mint minden évben - a megállapodásnak megfelelően eljuttatják majd a klub részére.

A klub tagsága elégedetten nyugtázta, hogy a támogatás ismét megfelelő helyrekerült, nem volt hiábavaló az ünnepi időszakban a fáradozásunk. Az ünnepi vacsora ülés előtt, a jelenlévő Szolnok TV részére a kormányzó asszony nyilatkozott, röviden beszámolt Rotary International és a Rotary Magyarország tevékenységéről. A vacsora során a tagság a kormányzó asszonnyal kötetlen beszélgetést folytatott, aki a jelenlévő feleket biztatta egy női klub megalakítására.

*Bartalos Zoltán
elnök (2016/2017)*

Pénzes Ilona és Dr. Apáti Pál az RC Szolnok elnökségi ülésén

KLUBUNK POSTÁJÁBÓL

Tisztelt Rotari Klub!

Nagyon nagy örömmel fogadtuk azt a hírt, hogy önök a speciális gyermekoththon lakói részére jótékony-sági gyűjtést rendeztek. És abból befojt összeget felajánlották a számunkra. Otthonvesztő, már el is vásárolta sportszereit. Kartunk fociharut, kosárpálcát, ring - pong-órásos asztalt, ütőt, labdát, kosár-labdát fojt.

Nagyon köszönjük önöknek!

2017.05.08

Csatos Zolt

JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK MEGYEI
GYERMEKVÉDELMI KÖZPONT ÉS TERÜLETI GYERMEKVÉDELMI SZAKSZOLGÁLAT
5000 Szolnok, Gyermekváros utca 1. Levelezési cím: 5005 Szolnok, Pf. 7.
☎ 56/371-355, 522-003, 522-007, 423-333, Fax: 56/427-029
e-mail: gyvi@externet.hu

ROTARY CLUB SZOLNOK
Szolnok

Baross G. u. 20.
5000

Tárgy: Elszámolás megküldése

Tisztelt Elnök Úr!

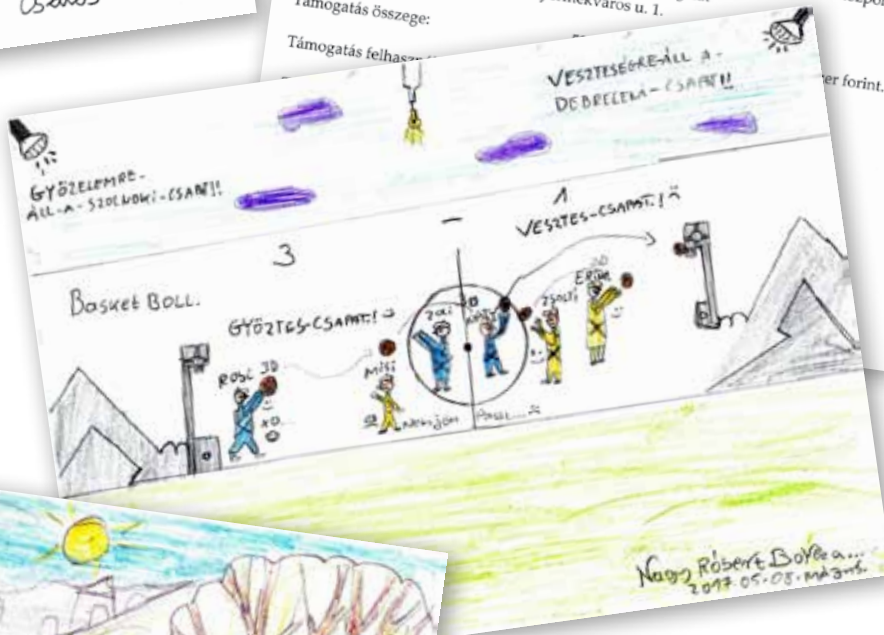
Köszönettel vettük a Rotary Club Szolnok intézményünk részére nyújtott támogatását. A támogatásból megvásárolt szabadidő sportolásra alkalmas eszközökkel a fiúk fokozott mozgásigényét ki tudjuk elégíteni, a szabadidő hasznos eltöltéséhez változatos, egészséges életmódot támogató eszközöket tudunk biztosítani, melyek alternatívákat nyújtanak a céltalan csellengéssel szemben.

Hivatkozással 2017. január 30-án kelt megállapodásra, az alábbi elszámolást nyújtom be a megvásárolt sport- és szabadidős eszközök beszerzésére vonatkozóan.

Támogatott neve: Jász - Nagykun - Szolnok Megyei Gyermekvédelmi Központ és Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálat
5000 Szolnok, Gyermekváros u. 1.

Támogatás összege:

Támogatás felhasználása:

Nagy Róbert Borcsa...
2017.05.08. május

Nagyon szépen köszönjük hogy fel ajánlották nekünk ezt hogy el bírjuk magunkat foglanni e nagyon jó éreztük magunkat mindenki nevében köszönjük. Nagy Róbert.

18. CHARTER ÜNNEPSÉG

Az 1999-ben újjáalakult Rotary Club Szolnok tizennyolcadik Charter ünnepségét tartotta 2017. május 21-én a Galéria étteremben. Az ünnepi ülésen örömmel köszönthették tiszteletbeli tagjainkat. Az immár „nagykorúvá” vált klubunk ünnepi ülése Sticz Ferenc háznagy úr jelzésével kezdődött meg.

A vendégek köszöntése után az Ádám Jenő és a Bartók Béla Zeneiskola hallgatói és tanáruk fuvola és gitár produkciói teremtettek ünnepélyes és kellemes hangulatot. Az előadók Mozarttól Kodályig mutattak be színes zenei csokrot, majd utána Bartalos Zoltán elnök úr néhány gondolatban foglalta össze a 2016/17-es eseményeit.

Kiemelte az adománygyűjtő projektek eredményeit, a nemzetközi klubkapcsolatok idei eseményeit, a diákcseré programot. Hangsúlyozta a családi és szabadidős rendezvények fontosságát, amelyek a közösség erősítését segítik elő. Megemlítette még a június 30-ig tervezett rendezvényeinket is, eseményekben gazdag lezárása következik az elnöki évnek.

Kitüntetések átadásával folytatódott az ünnepség. Paul Harris díjat kapott Antal Attila, Kiss László Szent-Györgyi Albert díjban részesült. Az év Rotaristája kitüntetését Sticz Ferenc vehette át. Oklevéllel köszöntö meg elnök úr azoknak a tagjainknak a munkáját, akik különösen sokat tettek a klub tervezett céljainak eléréseért. (Boda György, Dr. Kürti László, Kálmán Tamás, Sinali Sándor)

A kitüntetettek hozzászólása után a hagyományos koccintás következett a Rotary kelyhekkel. Az ünnepi ülés hivatalos részének lezárását a fényképek készítése követte, majd ebéd és kellemes baráti beszélgetés zárta a Charter ünnepséget.

Kiss László

Bartalos Zoltán elnök megnyitja az ünnepi ülést

Paul Harris díjat kapott: Antal Attila

A Charter ünnepség résztvevői

Szent-Györgyi Albert díjat kapott: Kiss László

Az év Rotaristája: Sticz Ferenc

Kálmán Tamás

Boda György

Dr. Kürti László

Sinali Sándor

FARSANG 2017.

A Flinstone (Molnár) család

2017. február 17-én immár 17-ik alkalommal búcsúztattuk a telet a hagyományos farsangi bálunkkal. A Galéria Étterem vezetősége komolyan fontolgatni kezdte az épület bővítését miután a különböző jelmezekbe bújt forgatag megtöltötte a lovagtermet és a földszintet is. Ismét megtiszteltek rotarys barátaink Zentáról, és a nemzetközi kapcsolatban érintett fogadó és küldő magyar családok is. Bartalos Zoltán elnöki és Sinali Sándor cserediák felelősi köszöntőt követően a cserediák programban résztvevő külföldről érkezett fiatalok vidám csapata mutatkozott be. A diákok a Szolnokon töltött nyelvi táborot koronázták meg a farsangi bulival. A bátrabb gyerekek a magyarországi vidám élményeiket is megosztották közönséggel. A diákok jelmezeikkel ide varázsolták Brazília, Mexikó, az Amerikai Egyesült Államok, Argentína hangulatát, zenei aláfestéssel árnyalva. A jelmezek ezen az estén is felejthetetlenek voltak, az alább látható képgaléria önmagáért beszél.

A vacsora után a „generációk csatájában”, a diákok és a felnőttek egymást „kitúrva” hajnalig ropták a táncot. A megpihenni vágyó táncosokat a mikromágus kápráztatta el fantasztikus trükkjeivel, majd éjfél után a felajánlott tombolatárgyak kisorsolása nyújtott izgalmakat és okozott mókás perceket.

A farsangolók már készülhetnek jelmezeikkel a következő, tervek szerint 2018. februárban megtartandó újabb fergeteges rendezvényünkre, melynek bevételei szintén jótékonyági célokat szolgál majd.

Jánosi Zsolt

A Galéria étterem lovagterme

A rotarys cserediákok farsangi műsora

Zentai barátaink

Ökumenikus vendégeink

A Váci és a Paksi család

Egységben az erő!

Farsangi életkép

Munkában a mikromágus

ADVENTI BORKÍNÁLÁS 2016.

Indulhat a borkínálás!

Kis mértékben orvosság

Minden év november közepétől ünnepi díszbe öltözik Szolnokon a Kossuth-tér, és kinyit a karácsonyi falu. A Rotary Club Szolnok számára ez azt jelenti, hogy megkezdődik a hagyományos borkínálási projektünk, amelynek bevételével a Liget Úti Fogyatékos Otthont támogatjuk. Az idén egy kis hezitálás volt a tagság részéről, hiszen a közel egy hónapig tartó rendezvény jelentős erőfeszítést kíván a klubtagságtól. Szerencsére úgy döntöttünk, hogy a projektet mindenképpen folytatni kell és ehhez a várostól is minden segítséget megkaptunk.

Így 2016. november 25-én kezdetét vehette a borkínálás, kinyitott a faházunk a megszokott színvonalú berendezéssel. Az előző évekhez hasonlóan ezúttal is a Juhász testvérek minőségi fehér és vörös borát kínáltuk.

Félelmeinkkel ellentétben a borkínálás zökkenőmentesen és jó hangulatban telt. A finom forralt bor és a forró tea ezúttal is jó vonzerőnek bizonyult.

A borkínálás zárását követően 364.000.-Ft-t adhattunk át a Liget Úti Fogyatékos Otthon halás lakóinak. Úgy tűnik, hogy a jól kiválasztott humanitárius cél és a tagok tenni akarása felülírt minden akadályt, és jó alapot teremtett a 2017-es jubileumi 15. éves borkínálási megszervezéséhez.

Találkozunk 2017-ben is!

Sticz Ferenc

Három nemzedék: Martina Bocchi, Antal Ádám és Dr. Szalóki István

Polgármesteri vizit

Egészségünkért!

Eszmecsere

ELNÖKI TERVEK A 2017/2018-AS ROTARY ÉVBEN

A Rotary jelképeit is magammal vittem Portugáliába!

Az 1999-ben újjáalakult RC Szolnok majd huszadik elnökeként nagy kihívásnak tartom a következő évet. Öt évvel ezelőtt, amikor a klub tagja lehettem, igazán nem gondoltam, hogy az elnöki rotary kerék ilyen hamar nálam fog megállni.

Nagy a kihívás azért, mert

- a korábbi elnökök évről évre magasabbra emelik a színvonalat és ezáltal az elvárást,
- egy jól működő, jól szervezett klub bízott meg az elnöki feladatok ellátásával,
- az elmúlt években kialakított sokszínű – mára hagyományos – vált - programok önmagában is elég terjedelmes feladatot jelentenek az elnök, az elnökség és a tagság számára,
- és végül a legnagyobb kihívás az előzőket úgy teljesíteni, hogy az a baráti légkört, az egymásra figyelést mind jobban erősítse, ami segít bennünket az önzetlen szolgálat, a nemzetközi klubhálózat alapelveinek teljesítésében.

Mindezen kihívások mellett bizakodóan vágok bele ebbe az évbe, hiszen az ország egyik legjobb Rotarys közösségének elnöki feladatairól van szó, ahol bármikor számíthatok segítő kezekre, útmutató tanácsokra.

A következő Rotary év is egy fontos eseménnyel indul. A soros új világelnök, Ian H.S. Riseley első útja július 2-án Magyarországra vezet, ahol a 1911. számú önálló Magyar District munkájának megismerése mellett a világon elsőként fogja a meghirdetett mottóját és a hozzá kapcsolódó programját ismertetni.

ROTARY: MAKING A DIFFERENCE - VÁLTOZTATNI A VILÁGON

A világelnöki program a klubok erősítésére koncentrál, hogy mind jobban tudják pozitívan megváltoztatni a saját közösségeiket. Ehhez a Rotary három stratégiai prioritását hangsúlyozza a célok eléréséhez: támogatni és erősíteni a klubokat, humani-

tárius szolgálatra koncentrálni és javítani annak színvonalát, javítani a Rotary imázsát és a róla szerzett ismereteket.

A saját programjaink mellett nagyon fontos az 1911. Magyar District célkitűzése, ami a klubok és a klubokban folyó munka erősítéséről, a kommunikáció hatékonyságának növeléséről, a klubok átlagéletkorának csökkentéséről és az átgondolt közép és hosszú távú stratégiák menti működésről szól.

Így nézett ki a hátizsákom

Úgy gondolom, hogy a rotarys körforgás mellett nagyon fontos elv, hogy a győztes csapaton nem szabad változtatni. Azon klubtagjaink tapasztalataira támaszkodva, akik évek óta professzionális módon visznek egy-egy projektet kell az új klubtagjainkat folyamatosan bevonni, betanítani, hiszen egyszer majd náluk is meg fog állni a kerék. Az eredményességünket valamennyi tag aktív részvétele és az egyéni hozzájárulásunk összességének mértéke fogja meghatározni. A felkészülési évem végét szerencsém volt egy zárandokúttal zárni. Ezen többek közt megtanultam, hogy ha a helyes úton járunk és figyelünk a barátainkra, egymást segítjük a közös úton, akkor a sok kis apró lépéssel, hátunkon a vállalt teherrel és kitartással elérhetjük a néha távolinak tűnő céljainkat is és egy-egy út végén a fáradságunk mellé a jóleső elégedettség társul jutalmul.

Végül azokkal a gondolatokkal kívánok a klubnak eredményes évet, melyet a Rotary Magyarország 2017/18-as kormányzója Mészáros Zoltán adott úttravalóul a programja mellé:

*„Egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen..”
(gróf Széchenyi István)*

*Czeglédi Sándor
soros elnök
(2017/2018)*

Az Atlanti-óceán

AZ ELNÖKSÉG TAGJAI 2016-17-BEN

Dr. Kürti László
alelnök

Sticz Ferenc
háznagy

Dr. Szakács Attila
előző elnök
(2015/16)

Bartalos Zoltán
elnök
(2016/17)

Czeglédi Sándor
soros elnök
(2017/18)

Kiss László
kincstárnok

Antal Attila
titkár

TAGOK

Andrási Imre

Dr. Barazutti László

Boda György

Bóka Tamás

Csószity Zoltán

Dr. Deák Róbert

Dobozi Róbert

Horvát Gyula

Dr. Horváth László

Jánosi Zsolt

Kardos Tamás

Kálmán Tamás

Kiss József

Kovács József

Lakatos László

Molnár Imre

Pető Krisztián

Pomázi Gábor

Sinali Sándor

Sztupjár Péter

**Szutorisz-Szügyi
Csongor**

Váci László

Vass Lajos
(pártoló tag)

ROTARY „CSALÁD” A CHARTER ÜNNEPSÉGEN

TISZTELETBELI TAGOK

Erdi György

Dr. Mrena István

**Pogány Gábor
Benő**

Rakos Miklós

Szalay Ferenc

**Dr. Szalóki
István**

**Dr. Teszár
László**

Turóczy István

AZ ELNÖKSÉG TAGJAI LESZNEK 2017-18-BAN

**Pomázi Gábor
alelnök**

**Dr. Kürti László
háznagy**

**Bartalos Zoltán
volt elnök
(2016/17)**

**Czeglédi Sándor
elnök
(2017/18)**

**Jánosi Zsolt
soros elnök
(2018/19)**

**Kiss László
kincstárnok**

**Antal Attila
titkár**

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS A FELAJÁNLOTT 1%-ÉRT

A Rotary Klub Szolnok Egyesület köszönetet mond mindazoknak, akik 2016. évi személyi jövedelemadójuk 1%-át javunkra ajánlották fel. A befolyt támogatás összege: 213.000.-Ft

A jövőben is köszönettel fogadjuk a megtisztelő támogatásokat:

Adószám: 18832024-1-16

Bankszámlaszám: Raiffeisen Bank 12050002-01489211-00100001

Internet: www.rotaryszolnok.hu

E-mail: titkar@rotaryszolnok.hu

A ROTARY CLUB SZOLNOK HÍRLEVELE

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Teszár László, Bartalos Zoltán elnök (2016/2017), Rotary Club Szolnok

Fotók: Antal Attila, Czeglédi Sándor, Molnár Julianna

Szerkesztőbizottság: a Rotary Club Szolnok elnöksége

Nyomdai munkálatok: Fotogruppe Kiadó Kft., Szolnok

Tördelés: Dancza József

Megjelent 50 példányban

Klubtalálkozó: hétfőn 19 óra, Galéria Étterem, 5000 Szolnok, Szapáry u. 1.

Internet: www.rotaryszolnok.hu E-mail: titkar@rotaryszolnok.hu

Levelezési cím: Rotary Club Szolnok, 5000 Szolnok, Baross út 20.

Adószám: 18832024-1-16 Bankszámlaszám: Raiffeisen Bank 12050002-01489211-00100001